உ

சிவமயம்

திரிசிராமலைப்புராணமாகிய

செவ்வந்திப்புராணம்

சைவ-எல்லப்பநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

இஃது

திரிசிரபுரம் - வித்துவான்

ம-௱-௱மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை

யவர்களாற்

பலபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதிக்கப்பட்டு

திருத்தவத்துறைச்

சாமிசெட்டியாரவர்களென்னுமியற்பெயரையுடைய,

சேதாகூர்

ம-௱-௱, கருத்தர்செட்டியாரவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

இஸ்ரீத்தலம்.

ம-௱-ஸ்ரீ முத்துவேங்கடாசலசெட்டியா

ரவர்கள்புத்திரராகிய

எதிராசலுசெட்டியாரவர்களது

ஸ்ரீரங்கநாயகுலவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

திரிசிரபுரம்.

சாலிவாகனசக௵ ௲௭௱௭௰௩, நிகழ்கின்ற,

விரோதிகிருது௵ மார்கழி௴.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
MADRAS-41

உ

இஃது

மஞ்சக்குப்பம்

கந்தசுவாமிபிள்ளையால்

அச்சடிக்கிப்

பிரசுரஞ்செய்யலாயிற்று.

உ

சிவமயம்

செவ்வந்திப்புராணம்

பாயிரம்

(கலிவிருத்தம்)

அருளொழுங்கடன்முகந் திடியர்சிந்தையாம், ... ✻
பொருள்பெறுநிலஞ் சிவபோகமுற்றிட, ... ✻
வரமழை யுதவு செவ்வந்தி யானையின்; .... ✻
றிரு வடியிணைமலர் சென்னிசேர்த்துவாம். .... ✻

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொற்கொண்ட கிளியனையா ரனங்களுக்குத் துணையாகத் துணைப் புணர, விற் கொண்டு விளையாடுந் திரிசிரா மலையி லுறை விமலன் றன்னைப், பொற் கொண்ட நிறத்தானுங் கரியமுகி லனைய வானும்பு ராவண்ணை, மற்கொண்ட மிடற்றனைச் செவ்வந்திப் பெருமானை யகத்திற் சேர்ப்பாம். .... (க)

(கலிநிலைத்துறை)

தூரி சிராமலை யடைந்திட வேண்டிடுமே துதிக்கும், பரிசிராமலை வயற்கணை கயற்கணம்பாய, திரிசிராமலை யிதலிருகணைகளால் வயங் குந்; திரிசிராமலை யிறையவர் மலர்ப் பதஞ் சேர்மின். .... (உ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பனிகொள் வரையிற் பிறந்தபிடி பாரு ரிடத்திற் படர்ந்தகொடி, முனிவரிமையோர் மகிழுவற முப்பத்திரண்டும் வளர்த் தருளும், வனிதை வடிவேலனைப்பயந்த மடந்தை மட்டு வார்குழலா, ளினிய பதமா மிருபோதுந் தலைமேற் றரிப்பா மிருபோதும். .... (ங)

கலிநிலைத்துறை

மருப்பதா மெழுத் தாணியா லாயிர மாற்றுப், பொருப்ப ரதந் தனி யேட்டிலே பாரதப் பொருளை, விருப்பதாம்படி யெழுதிய அரி

முகவிலவர்; திருப்பகாம்புய மலரிணை யிறைஞ்சுவாஞ் சிரத்தால்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

[illegible] ஞானி ஆழ்கருமா லிசை புகழ் வாட்டி, மேக [illegible] மெய்யருள் பிறைமுடி யிரைஞ்சி [illegible] போற்றாது, [illegible] மெய் [illegible] கருத [illegible] திருக்கும் வெற்றி, யாகையெகம [illegible] [illegible] நவ [illegible] வேல. .... (ரு)

கலித்துறை

[illegible] முராக அடைந்து வாட் [illegible] [illegible] ஒற்புயகமலத் [illegible], [illegible] [illegible] வுணிடன் றன், முடை [illegible] [illegible] நான முதம்தனை. ...... (சா)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

[illegible] திரு [illegible] புறச சமயத்தை நீங்கிச், சக் [illegible] [illegible] ருயோர் [illegible] சைவ, பசுபிற் [illegible] [illegible] யொரு [illegible], [illegible] கடந்த நாவுக [illegible] [illegible] போமே. .... (எ)

வேறு

[illegible] பெருமா நிலத் [illegible] ருந் தீரத் தீரத் [illegible] கடலிற், [illegible] [illegible] ருபா [illegible] றுக்கும் படிகருச் [illegible], [illegible] பெருமா [illegible] பரவியோ ராயிரம் பொ ரொரு மொ [illegible], [illegible] பெருமார் [illegible] பெருமாள் பதத்தை வண [illegible] வோம். .... (அ)

கொச்சகக்கலிப்பா

[illegible] ஞானம் வாசகக்க [illegible] [illegible] கோவை, நா [illegible] [illegible] [illegible] நாடகன், வா [illegible] கங்கை நிகர் மாணிக்க வாசகனை, [illegible] பாதங்கள் யிரும்பா [illegible] யிறைஞ்சி [illegible] வ. (கூ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

[illegible] [illegible] செறிபரவு [illegible] கொணர்ந்து [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] வன் [illegible] யாவரை [illegible] யவற் [illegible] வா [illegible] வேண்டி, கண [illegible] பால [illegible] நிறைத்து வைத்த கல [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] தாளை தடிந [illegible] றவர் றாணைத் தாளை [illegible] [illegible] சோமே. .... (௰)

வேறு

நாவலர் நீயிற் கிட்டா நவமணி பொதிந்த வாய்மை, மேவருந் திரு [illegible] மணிபுடை [illegible] போந்து, பாவரும் [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] பெயரதி [illegible] ....(௫)

பாயிரம். - முற்றியது.

திருமலைச்சருக்கம்.

[illegible]

அரிக [illegible] [illegible] நம், புலிக்காரக [illegible] [illegible] [illegible] வகுதக்கு [illegible] [illegible] [illegible] வேவிக் [illegible] [illegible] [illegible] பாலு [illegible] [illegible] விரம்புகுடன் புடகள். ....(௨)

[illegible] [illegible] சிலை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மைந்தனை [illegible] [illegible] நின்றும்; [illegible] [illegible] [illegible]. ....(௩)

[illegible] [illegible], [illegible] பொருங் [illegible] [illegible] மேற் குருவி [illegible] [illegible] [illegible] செய்ப [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ......(௫)

[illegible] மணவி ன்மேற் [illegible] [illegible] [illegible] பொலி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மேல் விரி செறிதரு. ......(௬)

[illegible] [illegible] [illegible] முடிமணிபங், [illegible] [illegible] [illegible] வெழப் பரி [illegible] [illegible] [illegible] முனிவன் (௭)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] புரி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

த்தியன் புலகன்; பரிந்து மற்றுள விருடிக ளனைவரும் பகர்வார். (௮)

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வேத நறுங் கொடி படருங் கொழு கொம்பே யாகமத்தின் வேரோ ஞானப், பாதவமே பர போக மதுநிறைந்த வானந்தப் பழமே யோக, மாதவனென் சதானந்த முனிவனொடு மணி பிறந்த வரையே தெய்வச்; கோதமனே கோதமிலா வொரு முதலே நிறைந்த பெருங் குணத்திறனே. .... (௯)

கலி நிலைத் துறை

தொல்லை நூலுள கதை யெலாம் விரித்து முன்சொன்னீர், வல்லி பாகருர் தெக்கண கயிலை யின் வரவைச், சொல்ல வேண்டுமென் றுரைத் திருமருங்கினுந் துதித்தார்; நல்ல வாசக மிதுவென வவருட னவில்வான். .... (௰)

அறுசீர்க் கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

தெக்கண கயிலை யென்னுஞ் சிராமலைப் பெருமை யெல்லா, நக்குருர் குமார ரந்தச் சனற்குமா ரர்க்கு நல்க - வக்கணஞ் சனற்குமார ரறைந்தன ரெமக் குமக்கு; முக்கண ரருளினாலே மொழிகுவாம் விரும்பிக் கேண்மின். .... (௰௧)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சூத முனி முனிவரர்க்குப் பரிவாற் சொன்ன, தோற்றமிகு சிவபுராணத்திற் கண்டு, கோதமனூர் பலமுனிவர் விரும்பிக் கேட்பக் கூறிய பின் சிராமலையின் புராணந் தன்னை, வேத மறை வட நூலைத் தமிழ் நூலாக்கி யினிய சருக்கங்க ளொருபதி னென்றாகப்; போத மிகு திருவிருத்த மைஞ்ஞூற் றைம்பா னொருபொருந்திட விக் கதை விரித்துப் புகல லுற்றேன். .... (௰௨)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சிவ வடிவாகுமிந்தத் திருக்கதையறங்களாகு, நவமிகு பொருளு மாகு நயந்த பேரின்ப மாகுந், தவமுயர் வீடுமாகுந் தவத்தினற்பய னுமாகு; முவமையின் ஞான மாகு முண்மையினுணர்ந்த பேர்க்கே.

வருமலைக் கொழுந்தாங் கங்கை மௌலி தென் கயிலை யென்னுந் திருமலைக் கொழுந்தாய் நின்ற சிவன் கதை சனனமென்னும் - கருமலைக் கொழுந்தை வாட்டுங் கதிர்கொடும் பாவப் பஞ்சாம்; பெருமலைக் கொழுந்தீ யென்றா லதனலம் பேசலாமோ. .... (௰௪)

கலிவிருத்தம்

மூவிதத்திடுந் திரிசிரா சொல்லுஞ் சொல்லினன், மதிச்சடை முடியினன் வரங் கொடுத்தலா, லுதித்திடு மளவைகட் கொப்பதாகுமப்; பதிப்பெயர் திரிசிராப் பள்ளி யானதே.....................(௰௫)

அத்தலந் தனக்கிணை யமரர் நாட்டிலை, யித்தலத் துளதென வியம்ப லாகுமோ, வித்தக விலிங்கமுந் தீர்த்த மேன்மையவ்; வுத்தம தலத்தலா லுலகில் வேறுண்டோ.................................(௰௬)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அப்பதி நினைந்த பேருக் கமரர் தம் பதவி யுண்டா, மப்பதி கண்ட பேருக் கயன் பதந் தனைய லாகு, மப்பதி தனி லிருந்தா லரிய மால் பதவி யுண்டா; மப்பதி தனிற் பிறந்தா லரனென விருக்க லாமே.

வேறு

அன்ன தான மொருவர் தமக் கந்தப் பதியி னளிப்பவர்கள்; கன்ன தானக் கரிமகவா னெனவே யுலகுங் காத்தருள்வார் - சொன்னதான முதலாகச் சொன்ன தானங் கோடிப் பமொன்று; மென்ன தானங் கரிய தவர்க் கெல்லாப் பொருளு மெளிதாமே...............(௰௮)

வேறு

ஒருவருக் கிருக்கை யீந்தோ ரும்ப ராய் வாழ்வ ரன்றி, யிருவருக் களித்தா லந்த விந்திர னவரங்கே, மருவுறப் பூசைபண்ணவந் திணைப் பாற வன் பாய்த், திரு மடங் கண்டோ ரந்தச் சிவ னவ ராவர் தாமே.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

வேதமுங் கண் டிறைஞ்சு சிராமலைப் புராணம் விளம்பிய சொற் பொருளுடனே விரிப்போர் கேட்போர், போதகஞ்சேர்புரந்தரன் போ லுலக மெல்லாம் புரந்திடுவர் வினைதவிர்வர் புகழுண்டாவ, ரோதுமுறு பிணி தீர்வர் பகையை வெல்வ ரெண்ணின் மைந்தருண்டா வரிகத்தின் மேலு, மாதவன் சந்திரன் முகுந்தன் பிரமன் றேவர்க் கரிதான பதத் தினையு மடைவர் தாமே.. ....(௨௰)

கலிநிலைத்துறை

பருவமே கலை யிரதி நாயகன் கிளிப் பரியு, மருநிறைந்ததார் முருக வேண்டாத்திடு மயிலுந், திரு மணந் தவன் கலுழனும் பதுமனே றிமமு; மிரு மருங்கினுஞ் செறிந்தது கயிலை யோநிடமே. ...(௨௧)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அளியார் கடுக்கை நறுமலரு மணியார் சுடிகை யாடரவும், பிளவார்

மகிபுமபனி திருவருட்பெருமா னிருக்கும் வெள்ளி மலை - உமாமார்
புவன மொருங் காறும் விளக்கு மண்டகடாக மெனு; மிவ்வோதிமத்
தின் பேடை வயிற் றிருக்கு மண்ட மென லாமே. ....(உஉ)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சோமசேகரின பாதி யரவந் தூடு சடையன் றேடு கமழுங், காதி
லயிர்க்கும் போல வாசுங் காழியிறையுங் கூறு தமிழின் - பாத மலம்
பாடி மவாதம் பாத கமலம் பாதி யசமும், போது செறியும போதா
விரியும் பூவை மருவும் பூவை மருவும். ....(உ௩)

கோடு செறியும பாணி யமறுங் கோக நகனு நேட வரியன்,
றேடுமவ ரன்பா விழிபூ ன் பாக ருவ ர்றேவ ரிறைகொண், டாடு
மயிலனை காள முகில கண ரடு மயிலன் றுர ந சடிலனு; சூடு மரவ
ஞடு மொருவன சே நி மரிய னய சிமயன. ....(உச)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வள்ள லணிநத விளமதியி ல்வெ ந்த வலா ய சணையிற், கள்ளு
நெகிழும் பொருட்டு மலர கமலம் விரிய காலை யினும், பள்ளியர
வந் சொரியு மணி விரித்த வொளி ராய் பொரிக கனலின; வெள்ளி
யுருகி விழுவதெனப் பெருகும் வெள்ள வெள ளருவி.........(உ௫)

கலிநிலைத்துறை

அந்த மால் வரைக் கொரு புடை டாடர்தன ரமன்ம , லிநதிராதி
யர் மருத்துவர் வசு க்கு ருவர், ந ராமியா சித்தா சாரணர்கள்
விஞ்சைசாக, ணந்தி வாகனர் டே ரிரபயர் நாகா. ..... (உ௬)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

துங்கமமூவும் மூதரித்தசுக சரில நிருவ ாயதுத சோதியான,
செங்கரகமிே பிரயபேதசி கயிலமல ாத்திருவருஞெசெய்யமூர்த்தி
மங்கைபங்கரவுகாயப்பாதகிரேய பரி நூவி மைவும்வாயினமுன்னே;
யங்கொருதிசகிளிலிருந்து ரவ ாவ தாயிரு ிட மறிந்துதானே.

வேறு

ஆ ாத னகண முடிபிட ம பா திருசரு மி மயோர்க் கருகாகப்
பாராமலைத்து மொருபா போர முடிமொ ாரிக்கும்பணிவேந்த
ரோயிர ஞ செம் முடி டணிகா ர பி ம்போ லொளி பரப்ப
வி ராயிர நறபிறை போர்பலல் லாடாமி முமி டி வே.(உஅ)

செய்பவர் ந விருபாலுந் செகம உ க லகாட்ட, வெய்
ய் நெடிய வாளெயிற்றின் னிருள் பே ிகு விந் தோன்ற, வைய

ணாடிகண் டுறைந்து மதிற்கிணைந்தா னவனை யமர ரொராய்; கைபினி
றைஞ்சி யிருக்கை யளித் திருந்தி மகிழ்வார்க் கட் டுரைப்பார். (உ௯)

வாயு வன்ன பஞ்சடைத் தூத் திருமா றுயிலு மரவணை மீட, யாய வி
டமாம் யாக்கை யமைத் தரவு ரணியு மரும் பணிமே யவ, தாய ருத்ர
மென வுலகைத் தலையிற சுமையாக் கரிப்போமேன; தூய பொருளே
புணக்குநிகருள ரோ வுலகிற் சொல்லாயே.......................... (௩௰)

என்ன வுரைக்க மிகநாணி யொடுங்கு மனத்தி னிமையோர்கள்,
சொன்ன மொழிக்குத் தாழ்ந்தவுரை பல்வுமுரைத்துச் சுடிகைமணி,
மின்னெடிய கயிலைமலை வேரோடியது போலொர் புடை; மன்ன
விருந்தான் சதா சதியு முரைத் தாமப் பொருத வழுவுரையே. (௩௧)

வேறு

கண்ணிலாதானைக் கஞ்சக் கண்ணனென் றுரைப்பார் போல, நண்
ணிடசெவியிலானைக் காலிலா நடையினானை, யெண்ணிய விருநாவா
னை விடஞ்செறி யெயிற்றி னானைப்; புண்ணிய விமையோர் சொன்ன
புகழ்ச்சிதான் பொய்மைபோலும்............................ (௩௨)

அமையவே யுலகமேழுந் தரித்திடுமரவே யென்றேன், றிமையவர்
முனிவர் கூற விப்பை டாலகத்தை யுற்று, புமையவு மோவலாமே யுல
கெலாஞ் சுமந்தாய் கூவிச்; சுமையவர் சுமப்ப தெல்லாம் புகழ்ச்சி
யோ சொல்லுவாயே.................................... (௩௩)

பரித்திடும் பாயுந் தாங்கும் பணிபுமானதுவே யமென்பை, விடுத்
திடின்வலியையெல்லா வுயிரினும் வீசவிதாமே, யடுத்திடா திருக்கிலிந்
த வுலகெலா மமைவதெங்கே; கடுத்தினை யிறைக்கு நீயோ காப்பவ
னெனவுஞ் சொன்றான்.................................. (௩௪)

என்றவு மனந்தன் கூறி யிமையவர் முனிவர் முன்னே, வென்றிக
ளுரைத்தா யுன்னை விழுங்கிடுற் கதிரே வெறுண்டோ, பொன்றுவை விடு
த்தேன் யானீ திருக்க விப்பொருப்பைச் சுற்றி; நின்றுடன் மறைப்
பே னுன்றன் வலியினு ளெகிழ்க்க வென்றான்................ (௩௫)

கவிநிலைத்துறை

தேவரோ பகுத்தறிகவென் சிறப்புமுன் சிறப்பு; மேவுமென்றெழுந்
தனந்தனுமறைத்தனன்வெற்பைக், கோவுமின்பமுங்கொழு நதியுன்றி
றைஞ்சு நற்குலத்துப்; பாவுமங்கையர்மனமெனப் பாயறுப்பாடியே.

அரனமர்ந்த நாளளவிடப்படா தநாளதனைத், பாவுவெள்ளியங் கயிலை
யும் பழகிய படிக்கோ, விருபதங்கையா னெடுத்தநா ளெகிழ்ந்திருள

தென்றே; புனையறும்பெரும் புரியினால் விளைத்தது போலும். (௫௭)
பங்கமின்றியே கற்பகத் தருவின் மேற்படர்ந்திட்; டெங்குமாய்
விளைத் தழைத்திய பெருங் கொடியெனவு; மங்க மெங்கணும் முருகவே
கொழுந்தாயணைக்கு,மங்கைமாரிருகரங்களாமென்னவும்விளைத்தான்
வந்து கால் புகா விடங்களிற் றலைகளை மடுத்துச்; சிந்தையானனும்
புகாவகைமறைத்தனன் சேட; னந்தவேலையி லமலனை யிமையவரடை
ந்தார்; கந்தமார்தரு சதாகதியவையெலாங் கண்டான். ...... (௫௯)
வெற்பெலாஞ் சிறை யுடைமைபோற்பறந்திடவிசும்பிற்; கற்பகங்
கள்போ லிலத்துள தருக்கண் மேற்சாணச்; சர்ப்பராசனுக்கிறுதியெ
ன்றனைவருந்தளர; வற்புதத்தினாலறைந்தனன் விளைத்தனனடர்த்தான்.

க லி வி ரு த் த ம்

எட்டர விளைத்தன விளைத்தகளி றெட்டு; மட்டதிசைசற்றின வமை
ந்த வரை யெட்டு; மிட்டமுறு தண் கடல்க ளேழு முகி லேழு, மட்ட
ற வளர்ந்த புனல் வற்றி யொழி வுற்ற. (௬௧)
அடுக்கழிவு பட்ட புவனத்திர ளனைத்து; முடுக்கள் சிதறிப் பொரி
யிறைத் ததனை யொத்த; கொடுக்கு மமிர்தத்தினை யிறைத்து மதி குன்
றித்; தடித்து நெய் வடித்து தரு தட்டினை நிகர்த் தான். (௬௨)
ஆதவன் வருந்திசை யகன்று தடு மாறிச்; சோதியு மகன்றது துள
ங்க வோரு பூதம்; பூத மொரு நாலு நிலை போய் நடு நடுங்கிப்; பேத
முறு கின்ற துயர் பேச வெளி தாமோ. (௬௩)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தக்க பவனனறைந் தீர்த்துச் சுழன்று நடுங்கிச் சலித் திடவு; மிக்க
நகமும் பன்னகமு மசையா திருந்த மேதினியி; னக்க னமலன் திரு
ப்பாத மறவா துணைக்கு நான் மறை யீர்; மேடக்கு ளடைத்த கனக
மொரு காலா லவிழ்க்கப் படுங் கொல்லோ. (௬௪)
வெற்றி யனந்தன் படைத்ததுகண் டயர்ந்து பவனன் மிக நாணிப்;
பற்றியுயிரின் பரப்பையெலாங் கொடு போய்ப் புகுந்தான் பாதலத்தி
னுற்றவுலகத் துயிர்களெலா மசையாதிருந்த வோவியம்போ; லற்ற
மதை கண் டருள் புரிந்தா னடியார்க் கெளிய வற்புதனே. (௬௫)

வே று

நினைத்திடு நன்மைகூறி நிமலனும்பணியேநீயா; முனைத்திடும்பணி
கேளென்றான் வினவிடு மாகவேந்தன்; வளைத் தடம் படத்தினாலே
மறைத்தருசிகரம் வாங்கித்; திளைத்திட வேண்டுமென்றானனந்தனத்திற

பேசெட்டான்……………………………………………(சக

கலிநிலைத்துறை

வந்தவாயுவும் வர்துகர் நாறந்தனர் வனையா முரிந்து [illegible]
பறிந்தனர்கொம்புமுடிமுறையை யநதமுடிமேல் [illegible] ம [illegible]
யிடி [illegible] வே; சிறி [illegible] தன் தலைமேல் [illegible] விடு [illegible] சி [illegible]

முன்னர் வீழ்ந்திடு சிகரிகள் செம்பொன்மலை [illegible]
திரிசிரமலை யென்றும் பிறங்க [illegible] கண்டந்தது [illegible]
வசல; தின்ன முன்னைய தென்கண கயிலை [illegible] தீசைப்ப [illegible].(௯௮)

வெள்ளிமால் வரை தனிலுமைதிமையவர் விடைகொடு [illegible]
குடிக்கிரத்தம் முடநீயுளிப்ப தநசு [illegible] தகைய கயிலையார்
வம கயிடந்தும;வெள்ளைமலை [illegible] யவடிவமாய் [illegible] தார்

பக நாயகம் போன்றன [illegible] ம [illegible]
இரிகர வியந்து [illegible] மா மதா தடைகடு; [illegible]
பெருந்த நலவொங்கினை [illegible] தா……………………………………(௯௯)

மந்தா [illegible] சுதன்றத மறுபி விரு [illegible] பாதை
று புவியிலே மிகவு [illegible] தமேமருவும் [illegible] யவமெயான்;
தெந்த மாவ [illegible] யிருந்தினை [illegible]……… ……(௱௰)

இப்பவொடு [illegible] த்தணயபிலை [illegible]
[illegible] ருவர், முப்பமாமுகி [illegible]
சன்; செப்ப [illegible] விடைட [illegible]……………………(௱௧)

அந்தலத்திலே புமைசிவ தடமொடு [illegible]
கள்க [illegible] சஞ்சரித்து [illegible] சாரண [illegible] தவர்
பத்தி செய்துரு மருவுவன் வரை [illegible] வும்……………(௱௨)

அனுமமுத்தி [illegible] த்துசுருமரு [illegible]
நுதுதும் பாதலத்தாறையும், வ [illegible]
சார; முனிவன் முத்தியுட் தாயர்ஙு கருணை மொழிவாம…(௱௩)

திருமலைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரமுதல் திருவிருத்தம்.. (௱௩)

பிரமதேவ னசத்தியந் தீர்ந்த சருக்கம்

கலிநிலைத் துறை

கோதை நாரியைச் சிலை வடிவாக்கிய குரிசில், பூதராதிகட் கரசெ
னைப் பொருப்பினைப் புகல, வேதநாரதன் றவஞ் செயுங் கதையினைவிரி
த்திங்; கோதுவ னெனக்கோதம முனிவனு முரைப்பான். .... (க)
முன்னமே யொருகாரணத் தாலரன் முகுர்த்த, மன்னவாகனன் மேவு
ருமொருதலந் தடைந்தார், மன்னுமேழிசை நாரத னவ்வயின்வந்தா
ன்; கன்னிபாகனை மாமனைப் புதுமனைக் கண்டான். .... (உ)
அன்று மூவரைப் பொருவிலே யிறைஞ்சி நின்றவனு, மின்று நா
னிலைத்துயிலிற் பெரியவற் கென்று, சென்றுபோயினன் றெளிவிலா
மொழியினுற் றிகைத்தார்; துன்றுவானவ ரானவ ரிருடிக டொகையாய்
௩ கலைநாரதன் வழங்கிய மொழியினைக் கமலத், திருவேதியன் றனை
தென வரிதென தென்றான், மலைவு கொண்டன ரொழுந்தனர் பொருத
னார்வலியா; வுலகு மெங்கணு நடுங்கின விமையவ ரொளித்தார். (ச)
சோதியம்பிடத் தெசுடரி லிங்கமாத் தோன்ற, வேதநாரணர் பயந்
திருவேவதென வியந்தார், பாதமீதிதற் களவுகா ணிலையெனப் பகர்ந்தா,
நாதியந்தமீ தறிந்தவர் பெரியரென் றறைந்தார்................ (ரு)
பொருவிலா வரியேனமாய்ப் பாதலம் புகுந்தான், விளைவிலுலடி,
தேடுவா னிசைத்திடும் விருப்பார்ந், பரவுமேமாதிம மேருதிம மாகிமேற்
பறந்தான்; கூறிவானிலுஞ் செம்பொ னாட்டிடத்திலுங் காணான்.
வீரபத்திர புவனமுந் தேடினன் மிசையிற், பார விந்திய கலைக்
குள புவனமும் பார்த்தான், காரணத்தினை யுந்தொழுதெழு முடி
காணான்; ஆரணத்திறன் சிறையிலா முதிர்ந்தினைத் தயர்ந்தான், (எ)
வெய்துயிர்த்தன னிரங்கின னிரங்கிடும் வேலைச், கைதையிற்பெரு
மடல் வர மகிழ்ப்பிறந் கண்டா, னெய்தியந்தமா மடலினைத் தகைந்
துகொண்டெடுத்தே; நாட்டினி வருஞ்செயலினை நுவலுவா யென்றான்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

அங்கேதகையும் பெருந்தயரு மன்னந்தனைப் பார்த்தலர் முகத்துச்,
செங்கேதகைப்பூந் [illegible]மொழியுஞ் சிவனார் கனகத் திருமுடிமேற்,
கொங்கே தங்கும் [illegible] டிருந்தே னிங்கெண் குறையென்ன;

விங்கே தகையு மோதிமமே யெவ னீவரவே தென்றானே. ...(௯)
என் பே ரயனென் றுரைத்திடுவா ரெழு பூதலமு மென்செயலே,
முன்போர் தினத்தி னெடியவற்கு மெனக்கும் பகைபா யுமுண்டாகி;
பின் போலெழுமித் தழலி லிங்க முதலீ றிடையே விதிப்பவரோ; வன்
போ ரெனவே யெடுத் துரைத்தோத் திருமால் வராக வடிவானான்.
மண்ணளிற் புகுந்தே யடி தேடப்பாதாளத்தின் வகை யடைந்தான்,
விண்ணளிற் கிடையே யோதிமமா யெழுந்தேன் மிகவும் விரைவாகிக்,
கண்ணளிற் குறித்தே னெத்திசையுங் காணு துழன்றே னினைக் கண்டே;
என்னளிற் பெரிய தழற் றூணின் முடியே தறிய வியப்பாமே. (௰௧)
என்று பதுமன் மொழிந்திட வுமேடத்தே தகையு மினி துரைக்கு,
நன்று மொழிந்தா யித்தூர நடந்த வழியோ ரனு வளவாங், குன்
றினளவு ண்டினி பேது நெறிதான் மனத்தாற் றறிக் கரிது; சென்று
தலையிற் புவன மெலா மிந் நா ளளவுந் தேடினேமே. .... (௰௨)
சுத்தவித்தை மயீசுரமேற் றுலங்குஞ்சாதாக்கிய மெனவுந், தத்துவங்
கள்ளி மூன்றுன் டவை மேலிருப்பார் சதாசிவனு, மொத்த மூர்த்தி
சதாசிவத்தின் வடிவா மந்த வொளி யுருவம்; பத்தி யுடையோர் பரம்
பரனு ரருளா லகத்தே பாவிப்பார். ....(௰௩)
ஆகையாலேயறியவரிதுனக்குமுன்னைபளித்தவற்கு,மாகமீதுகிளரா
தேதிரும்பாயென் றுமடலுரைக்க,வோகையாகியயனுரைப்பானென
க்கோ ருதவி யுளதரியே; தோகைபாகன் முடியையிவனறிந்தானென
றுசொல்வாயே.......(௰௪)
எனத்தே தகையு மிசைந்திடலா லெழுந்த சோதி யிறை சிவந்த,
சினக்கோபமதா யுரைத்திடுவா னிழிம்பா னமது திரு முடியை, யன
த்தே தனக்கண் டனெனன வுரைத்தாய் நமக்கு மா காமத்; புனக்
கே-தகையே முன்னுருவாய்ப் போவா யெனவே பகன்றருளி. (௰௫)
விடைக் குன் றுகைப்பான் வெகுண்டு ரைப்பா னீது மாயிரமும்
வெண் மறிய; மடைக்குங் கமலத் திருப்போனே யா ரர்தனையு மரிதா
வாய்; படைக்குந் தொழிலு முனக் கொழித்தோ மென்று மூபனும்
பயந்தபர்ந்தான்; சடைக் கொன்றையினுன் றுளிணைமேல் வீழ்ந்தா
னெழுந்து சாற்றிடுவான்...........(௰௬)

வேறு

ஐயனே போற்றிபோற்றி யனகனே போற்றி பெட்டிக்; கையனே
போற்றி காலகாலனேபோற்றிசோதி; மெய்யனே போற்றிபோற்றி

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY. MADRAS-41

விகற்பனே போற்றி பொய்யா, பொய்யனே போற்றி போற்றி புண்ணியப்பொருளே போற்றி. .... (௰௭)

ஆறணி சடையாய் போற்றி மழுபடைக் கையினாய் போற்றி, விடையணி கொடியாய் போற்றி யிருவிழி [illegible] போற்றி, வெண்ணிற [illegible] போற்றி வெள்ளைக் குரவா போற்றி, நீறணி மெய்யா போற்றி நிமலா போற்றியென்றான். .... (௰௮)

பாவமே புரிந்தேனோ பத்தியே வருந்த வேண்டுமா, சாபமே விவர வே நொந்தேன் றளர்ச்சியுந் தொடருந் தீர, கோபமே தவிர வேண்டு மிக்குணப்பெருங் குன்றே ஞானத், திடமே யருமேயென்று [illegible] யிறைஞ்சி நின்றான். .... (௰௯)

கலிவிருத்தம்

முறையென மொழிந்து முனிவன் நிற்கவே; பிறை முடியண்ணல் மகிழ்ந்து பேசுவான் மறையவா நெடுங்கண கயிலை மலையிலே; யிறந்த [illegible] திருமேலருஞ் சாபமே. .... (௨௰)

நெடுக்கண கயிலையை சேர்ந்த போர்க்கு முன், பகைதனில் [illegible] பொருந்தும் நற்கதி; பசுக்கணமா [illegible] போயிரு [illegible] திரும்பிரார் முன் மகத்திரும். .... (௨௧)

அத்திசை முகத்திரு னசை மேவிய; [illegible] சவிமுடிமே மேவும் போற்றினி னத்தின்றிறை மழு [illegible] தன்மை [illegible] தென்கயிலை மங்கணனே. .... (௨௨)

வேறு

அக்கினியி னெல்லை யனா போசனா வினாசி; [illegible] முடிமே யிழு போசனை கண முனை [illegible], [illegible] பொருசனை புடர்ச்சி நடம் வல்லீர் மிசகிரியில் பெரு மம் நெற்றி [illegible]. .... (௨௩)

வேறு

அந்திமால் வரை யினை யங்கம் படி வறதியோடாக வேவெந்நெசப் போர்கடஞ் சுந்தரமேனியிற் றகனுக்கு மிரு [illegible] சசிபதி நண்ணுவ ரக்கமே. .... (௨௪)

இட்டமாந் திருவிளையினை யங்க வேண்டு [illegible] மா சித்திய மாட்சிய வேண்டுடு [illegible] ய [illegible] கசி [illegible] வேண்டுடன் மட்டிலாந் திருமலை வருமேசிப [illegible] கமே. .... (௨௫)

திருமலை தன்னை வலஞ்செய்த பேரொலம் பர கசி மடை [illegible] கர வேண்டுமோ [illegible] பொருப [illegible] வன்ற செயவுள்ளி பூசித்து;

னிவ நாலாம் பத மடைகு வார்க ளே. ....(௨௫)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சரியையையறிந்து மற்றச் சரியைபின் வழியேயவற்று, கிரியையை
விளங்கியநற்கிரியையைமுடித்தபின்படர்பியயோகமெல்லாமப்புந்
துப்க்குவமதாகிப்;பெருகியஞானநேயம்பிறந்திருந்தவத்திலோர்கள்.
ஊசியிற்பதத்தைபூன்றிபுணவுடன்விருப்பு நீங்கி, நாசியின்விழியை
நாட்டி நின்கணலைந்துழம்ட்டிப், பேசியதொழிற்தொழுநர்னப்பெருக்கினி
ன்முழ்கியநதத்; தேசிகன் றன்னைவைத்த சிற்றைமாதவத்திலோர்கள்
மாதவம்புரிய முன்னாண் மாதவம்பரிந்துசெய்ய, பாதிரி குருந்து
சேரங்கு பாடல் ஞாழல புன்னை,மாதளை கமுகுதாழை வஞ்சுளமாசினி
செந்தாழை; சூதமே முதலா யுள்ள பாதவ நெருங்கித் தோன்றும்.
பண்பகர்வண்டுபாடப் பரம்பிய சாருவெங்குருந்; செண்பக வணங்க
ளெங்குந் திகழ்ந்தலரிறைக்கத்தேவர், விண்ணொதுக்ற்பதாரு மலரினு
மிகசிறன்று; நண்புடன் மகிழ்ந்து கூடி நன்மலர் வணங்க ளெங்கும்
சிங்கமும்புலிபு மெண்குந் திரிதரு கலைபுமாமா, தங்கமு திறைந்து
தம்மிற் பகையற வுறவுகூர, வங்குளகனியுந்தேனு மருந்தி வானரங்க
ளெல்லாந்; தங்களி லொன்றோ டொன்று தருக்கியவியல்புகூர.(௩௧)
செறிதர விளங்குகின்ற தெக்கண கயிலைநாமத், தருவரைதன்னைக்
கண்டா னுற்றபேருவகை கூர்ந்தான், குறை யற மணியின் பொன்னி
ன் குவைபுமுன் கண்டு கொண்ட; வறிஞர்க ணிகரா மென்ன மகிழ்ச்
சி வெள்ளத்து ளாழ்ந்தான். ....(௩௨)

கலி விருத்தம்

எந்தை யார்க்கு நினை மிருப்பு மா மலை, சிந்தை நொந்த நமர்கள்
செப்பு மா மலை, சுந்தரன் னாதன் முன் சொன்ன மா மலை;சந்தமா
மல் ருறை கஞ்சன்போற்றினான். ....(௩௩)

கலித்துறை

அந்தவெற்பினல் லுச்சிமேற் சங்கைவந் தணைபச்சந்த வெண்பிறை
க்கொழுந் தெழுந் தருகினிற் றவழச், சுந்தரத் திருமலைக் கொழுந்தா
மிலற சூடுங், கந்த மா நறி மதியென விளங்குதல் கண்டான். (௩௪)
எந்தையார் திருமலைக் கொழுந்தென முளைத்தெழுந்து, வந்தவேலை
யிற் சிரகிரி புச்சி மேல் வைத்த, தந்தி மா முகக் கடவுளைக் குகையில்
வைத்தருளுங்; கந்தவேளையும் பிரம னெண் கண்களாற் கண்டான்.
வணங்குவார் தமக் கெளியரா மட்டுவார்குழலா, மணங்கொள்பாதி

யார்மலைக்கொழுந் தான நா ளருகே, யிணங்கி யிம்மலைக்காவலாயிரு
க்கென விசைத்த; கணங்க ளாகிய தேசு மிக் கார் தமைக கண்டான்.

கலிவிருத்தம்

உத்தரகயிலையி னுறைமத்தன் கேள்வனு, ரத்தநூர் வரங்கொடுத்தரு
டல் கணடனன்று, சித்தர் வாழ் தெககண கயிலையாவது; மித்தலைமேயன
வெடுத்தியட்ட லாகுமோ. ....(௩௭)

மன மகிழ்ந்தபன்னிய வரா சக்கு நணணியே, தனிவரை மேற்றிசை
த்தட த்திருப்புநற்றியே, சில விடையூர்தி பூசைசெய்யபோதிறு; லனவர
தமு மணி தருசித் தானமோ.....................................(௩௮)

பலவினை யறுநினம் வலமுஞ் செய்தோரு, சிலையிடை யுருற் தவஞ்
செய்த போற்றிறு, மலையிடைத் தயில் பவற் கரிய வண்ணனுமே;
விலகரு முறைபுடன் விடையிற் றோன்றினன. ....(௩௯)

நின் பெருஞ் சாடமும் வினைபு நீக்கிமே று, பின் புற வுலகெலா
மயற்று சென்றனுந, தென் கயிலாய விச் சிலையி ருமமும; பெம்பெ
யராகவே யிசைகக வேண்டி னால்.....................................(௪௰)

பொய்த்துறை பகர்ந்திடிய வினைகள் புண்ணிய, வித்தல நினைத்தவ
ர்க் கேகவேண்டுமே, மெய்த் தவந் தமிய னென் பரிய மேவிய; வுத்
தம சிலையு மென் பெயரி னோங்கவே. ....(௪௧)

இந்தவி னூரோகணித் தினத்தின் முழ்குவார், மங்கரு வினையெலா
மாற்றமே தரும்; பந்தனி மாதமுட படருமா ரொனி; னங்கவர்க் கரு
ள்கதி யளிக்க வேண்டுமே. ....(௪௨)

அந்தட முழ்கி நல்லறுகு முமவிலைப், பத்திர மிரணடு நின் புகுத்தி
டுவர் வீரர் பக்தர செல்வமும் புகழு மேன்மையுஞ்; சந்தியு முத்தி
யுஞ் சேர வேண்டுமே...(௪௩)

சோம சோகணி யெழுநாம் பெருந் தூடபேரி, தாபமாத் தடத்திழு
க்கென்று சாற்றி னும், பா மலர்க சோயிலாய் வரங்கள் யாவையும்;
யா மளித் தன மெனப் பிர பெரியேனே. ....(௪௪)

விரி சிலை நன்றபுமப் தடத்திருஞ் மென்மையாபு, மதி யணியிறை சிரா
மலைப் போற்றுவார், சுதி பெறு நீளையபுங் கண்டு வணக ளாற்;
பதுமனு மகிழ்ந்து தன் பதியி லெய்தினன். ....(௪௫)

பிரமதேவ னசத்தியந் தீர்ந்த சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் - சருக்கம் [௨ ௫], திருவிருத்தம். (௱௰)

அகத்தியச்சருக்கம்,

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

இந்திர மாக்கதை யான் மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி யிருந்தவ ரொழுந்து நின்றுரைப்பார் - நந்துவா ரிதியிடைப் பருகிய முனிவ னயந்துறத் தெக்கண திசை யடைந்து - விந்தமால்வரையைப்புதைத்தருங்கயிலை விமலனை யடிவணை யிறைஞ்சிச் - சுந்தர நிலத்தி லிருந்தது முரைப்பா யெனச் சொலப் புகலுவான் றவத்தோன். (க)

முக்கண னொருநா ளிமகிரிச்சிகர முகட்டிலே முனிவர்க ளுடனே, புக்குறைதருமப் பொழுதினி லுரைப்பான் பொருவிலா நாரதமுனிவா, தக்கணதிசையி னுயர்ச்சியே தெலுன்றவை முனிபுவி செய்வான்றலைவா வக்கணிசடையாய் முன்னம்யான் குமரியாம்வானத்திசையடைந்தேன்

விந்தமென்றொருமால் வரைநெறியிடையே, விளங்கிய தருக்கினை வினவின் - மந்தரகிரியைப் பகைத்து மற்றுள்ள வரைகளை நகைத்து நாற்றிசையி - னந்தரமுழுது மடைக்கவு மெழுந்த தருப்பொருள் விருப்புமங்கனையார் - சிந்தையையளவிட்டறியலாஞ் சிறிதுந் தெளிவுறப்பட்டாததன்றிறமே. (௩)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தந்தவிலங்கு மடங்கலராசபயங்கரங்களே முதலா - வெந்தவிலங்கு மகிழ்ந்துறையு மழியாமையிலு விராவணனார் - வந்தவிலங்கை நிகர்ந்து நமனுமிடனொடுமவன் கொலையா - லந்த விலங்கறனைக்காணி லெனக்குமிலங்கலாய்விடுமே. (௪)

வேறு

என்றுமறை நாரதனு முனிவனந்தமலையியல்பை யிறைஞ்சிக் கூற, நன்றுமுனி வானுலகுக்கு மலையெழுச்சி யென நகைத்து நவில்வான் யாமே - சென்று மிசைதவிர்த்திடுவ மென்றனன் றிருமாலடைந்து சிந்தைக் கவேண்டு - மொன்றுதமிழ்முனியாமே யடக்குவதென்றென முனி வற்குரைப்பதானான். (௫)

முன்னமலைதனை யடக்கு முனிவரனே நாரதமா முனிவனின்று, சொன்னமலைதனை யடக்கக்குறிஞ்சிநிலங்கடந்துமலர்ச்சுரிசங்கோடே, யன்னமகிழ்வயற்பழனத்திருநாடுகடந்து தென்பாலடையாயென்றான்;

மன்னமலைகேள்வனிவையருளுதலும் பயந்துறை ப்பான் மலயத்தே॥
கலிநிலைத்துறை [னே.

காண் வாரிசப் பொருட் டுறை கடவுளுங் கனகத் - தாளு வாரியும் லொரியுந் தெளிகிலாத் தலைவா - ஞான வாரியி லமுதமே கருணை மா நதியே - வான நாடனே புனைப் புரிந் தெய்வனம் வாழ்வேன். (ரு)

செப்புல ா முலை யுமைபயிட மருவிய தேனே - கைப்பிலா மதுரங் கொள ா னந்த மாக் கனியே - தப்பிலா மறைப் பொருளினுக களவி டாத்தனியே-யொப்பிலாதிளைப்பிரிந் தியா னெங்கனமுய்வேன். (அ)

எண்புயத்தானைல் லமுருநின் திருமுகத் தெழிலும் - கண்களிற்பொழி கருணையுமிவெள் ளங் காண் - மண்கொளப்பெதிவளையடுபொருட்டி ஞான்மயங்கி விண்டலத்திடைச்செலவேதா வெனச்சொலிவீழ்ந்தான்.

அண்ணலிப்படி யிரங்கியமுனிவனுக கருணி டெண்ணைமுற்றிலைமனை யினைப் பாதலத் திருத்தி - நண் ணிலட்டறந திரிசிரா மலை யத னடுவே புண்ணியத்திருனை மலைக் கொழுந்தா யிற் பொலிவோம். (௯)

விந்தமால்வரைத் தெக்கணத்திசையிலே விளங்கு - மந்தமால் வரைக் கொழுந்தனாச் சிறிதுநாளருச்சித்-தந்தமால்வரை தொளிஇருந்தவம் புரிந்திருக்குஞ்-சுந்தரசலந்திருக்கெனவிடைகொடுத்தனனே. (௰க)

விட்பு லங்களா லனுகிலேவிந்தமால்வரையை-ட்ட பட்ளா லகத்திய முனிவனுங் கண்டா -னெட் பருந் தனி னளவுட் வெளிவிடலா தெழுந்து-முட்பொதிந்தி புதலிெ ற்பெயர்ந்தது முழுதும். (௰௨)

கலிவிருத்தம்

சீயமங்கதிற்கண்டுதிருட்புவ-வாயிரங் கதிர்செல்வனரும்பரி,பா யும் வெம்பலி கஙாடிருட்பாலெழுந்-தூயநீங்களின் மா லு ந்துளங்கும்மே.

குஞ்சரத்திற் குசிருங் கடா நதி-நஞ்சகரு மரவொடு நண்ணிடம்; வஞ்சர் பெற்ற வளமெனவே பிறர்-நெஞ்சினுக்கும் பகாதநெறியதே.

தாக்கணங்குறைதாழ்வரையுள்ளது- நாகக்கணங்குடியிருந் நல்யது மா க்க ணங்கவ் டடக்கிறடுங்கஞ்-சீக்கணங்களைச் சிந்திடுந்தியது.

கற்பிலா தவர்கட்டழகென்னவு-மற்பிலாவரச ன்பினென்னவு,நெடுந் பெலாநிறைகாடி துவென்னவும்-வெற்றியாவருங்காணவெறுப்பதோ

குருவி வான் முகி லார்ப்பனகார் வரை - பெருஞ் வாட்விட் டிரங் குதல போ ன்றது - மருவுமா முனிக ளுங்கி யம்மா ல் வரை - டருவி தானுமழுவதுபோலுமே. (௰௭)

நெய்த்துலைத்தெனத் தேனொழுகின்றன - மெய்க்குலைத்திடு வேர்த்துளி
போன்றன - மைக்குலைத்த மரங்களசைவனக் கைத்தலைப்பட்டன போன்றன
கார்வரை. (௰௮)

வண்ண வெற்பினின் மலர் சொரியுங்கனி நண்ணுதேற லொழுகு
க நனைந்திட - வெண்ணுமிந்திரன் வச்சிர மெற்றிய - புண்ணினின்
றெனப் பொழிவன போலுமே. (௰௯)

வேறு

உருகினா திறைத்தவிருட்கமாமணி - சொரிதலினிலைவாய் விளக்
குத்தினான் றவின் - மருவிய விரவெரிமரங்களிற் செறிந் - திரவெனும்
பெயருமவ் விடத்திலில்லையே. (௨௰)

மலையுது நெடுமுழை மருங்கெலாஞ் சிறு - புலிகளுஞ் சியமும்
புயங்க ராசியுங் - கலைகளுங் கடங்களுந் துயிலுங் காலையி - லுலகினை
யுண்டவனுதரம் போலுமே. (௨௧)

நிறைந்த கருவெங்கையு நெடிய சர்ப்பமு - மறுவற நிறைந்திருமருங்
குற்றகான் றாதல் - குறுமுனி வருமெனக் குவடுமுன்பு போற் - சிலைத்
கனைவிரித் தெழுஞ் செய்கைமானுமே. (௨௨

புயற்றிகழ் வரை தமுழையிற் பொங்கிய, வெயிற்றரவுமிழ்மணி
யிருளை நீக்குத - லுயர்ச்சியின் மடங்கு மென்றுருகு மோங்கவிந்
வயிற்றிடை சொருந்திய வன்னி போலுமே. (௨௩

சித்திரப் பெருங்கழை திறந்த கண்களிலித்திலமணிகளை நெடிது
மிசுதல் - மெய்த்தவமகத்தியன் சேர வருவலக; கைத்தல மெடுத்
தெறிகற்கள் போலுமே. (௨௪)

விஞ்சிய சிகரியின் முடியின் வெள்ளிய, மஞ்சினை நிவப்புதல் குதி
க்க மாமுனி - யஞ்சவ னெனத்திரமனடைமா ரானவர்; பஞ்சினா யடை
த்திடும் பஞ்சு போலுமே. (௨௫)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அந்தமால்வரை யெந்தமால்வரை யானதோ வெனவையமுந், நித்
த மால் வரை விந்தமால் வரை யென்று மாமுனி யெண்ணலும்; தந்
திமால்வரை யஞ்சுரித்தவர் தானெருங்க நசித்து வெண்; குந்தமால்
வரை குட்டவ்வரை புக்கமீது குதித்தனன். (௨௬)

ஆர்மாணவெயிற்றினெர் தனபாரமானதழுந்தியே, பாரவேலை திகர்த்
தகாதலிர்மாரியின்மீதுபுகைத்தகு, மீரமான திசைத்திகேலினை யெய்தியி

ட்டதுமென்னவே;பாரமாமருவிப்பெருங்கிரிபாதலத்திடைபுக்கதே.
அந் நகர்த்த னிளைப்பி னோடெழு பாதலத்தி னழுந்தியும்; பன்ன
கர்த்த னிளைப் பொழிப்பது போல நின்றது பார் சுடர், தின்ன லுற்ற
வல் விந்தமால் வரையென்று கூறிடு மெந்தையே; யென்ன குற்றமு
ளக் கிழைத்தன னென்ன தீமை யிழைத்தனன். (௨௮)
வினைசெய் வில் வலன் றம்பியா னலன் வேலை வாரியுமி யானலன்;
முனிவு செய்திடு நருடன் யா னலன் முனிவதே தெனை முனிவனே
யனைகனே யினி யான் வளர்ந்திடு காலம்யாதென வருள் செய்வான்;
கனக மேருவின் மீளு யான் வரு கால நீ வளர் கா லமே, (௨௯)
என்று மாமுனி சென்றபோழ்திதிர் திரிசிராமலை யின்னியதாங்குன்
று மேற்றிசை யொன்று நின்றது கண்டு நெஞ்சு கொதித் தெழுந்
நின்று நாமிது வென்று போதுவ மென்று தாளி லடக்கினன்; னன்றி
ராவணன் பாதலத்தி னடங்கு மாறென லானதே. (௩௰)
வட்டமாகிய நேரிமாமலை பாதலத்தின் மறைந்த பின், றுட்டரா
மவர் சென்ற பின்பு துலங்கு மேலவ னென்னவும், கொட்டமார் கவி
போன பின்பு கொழிக்கு நல்லறமென்னவு; மட்டுவார்குழல் பாகனார்
திரு மலைவிளங்கி வளர்ந்ததே. (௩௧)

கலிவிருத்தம்

விண்ணவர் பரவு மவ்விலிங்கன் மீதிலே, வண்ணமென் கவரிமாம
திழ்ந்துலர்வுதல், புண்ணிய வுரையர மகளிர் புஞ்சமா; யெண்ணரும்
திருவலகிடுதல் போலுமே, (௩௨)
நீல் வட்டச் சிறை விரித்து நீண்மயி, லோல வட்டப் புய லுவந்து
லாவுதல், மாலை வட்டத் தன வுரையரம்பையர்; ராலவட்டங்கள்கொண்
டணைதல் போலுமே. (௩௩)
தோமறு சுரும் பினங் குடையத்தூளெழுந்; தாமரை யலர் சுனைத்
தடத்திற் றோன்றுதல், மாமைகொ ணீரர மகளிர் பற்றிய; காமரு
தூம மென் கலசம் போலுமே. (௩௪)

வேறு

சென்றுகானவரிட்டதினைகளுந், துன்று நீள்கழை தூவியமுத்தமு, முன்
றிலின்னவ ராசிமுகிழ்த்ததுங், குன்றின்மேலெழு குன்றென வானவே.
வண்டு சூழ டணிச் சிறு பாறையில், விண்ட கொங்கலர் மென் கனி
வீழ்தலிற், கொண்டன் மின்னனையார்குழற் கொண்டை யின்; மண்டு

செம்பொன் மணியணி மாறுமே. (௩௬)

வேறு

மரகதப்பாறை மேல் வடங்கு மாசுணஞ், சொரிதரு பல மணி சுடரா வீசுதல், படாயறு பாசடை பொதிந்தப்பொய்கையி; லரியுணமலர்ந்த செவ்வாம்பல் போலுமே. (௩௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வடதிசையிலுமவன் காணுத சிராமலையை வலங் கொண்டேத்திக், குடதிசையில் வந்த முனி குடதிசையே மூழ்கியிறை கோயின்மேவி, யிடத்திலுறைபுமையவள் பூசையிறைபூசை யியற்றியேத்த; நட்டத்திலேமகிழ்ந்தபிரான முனிக்கெதிரோ விடையின்மிசை நண்ணினானே.
இடபமிசை வந்தவனைக் கும்பமிசை வந்தமுனி யிறைஞ்சியேத்தி, யடியரவி னழிபீனக்கொடியானை யெரித்தவிழியானே போற்றி; மடலவிழ்செங்கரி பகுமழைக்கண்ணியொருபாலிருக்குமணியே போற்றி; பொடியணியுந்திருத்தோளிற்சிங்கபுரி புனைந்தபரம்பொருளே போற்றி (௩௮.

கலிநிலைத்துறை

நீலகந்தரா போற்றியென்றிறைஞ்சினு னிமலன், சாலநாம் வரந்தருகுவோ முனையெனத் தவத்தோ; னாலமர்ந்த நீதோன்றிய தொன்றுமே யமையுட்; பாலினுண்டபேர் வேறுமோ ருணவினைப் பாரார்.
இத்தலத்தினி லனுதின மிடைவிடா திருந்து, பத்தியிற்புரி பூசையின் பலத்தினைப் பலிப்பா, யெத்தலத்திலே யிருந்தவ ருனை நினைத்திடினும்; முத்தராம் வரமுதவுவா யென்னவு மொழிந்தான். (௪௧)
வரமிவையுமப்பாடி யருளியே மறைந்தான், பிரமனாரணனறிவுரு தொரு தழற் பிழம் பாம், புரம் காரணன் மறைதலு மலை வலம் பண்ணி; யரனதாணையாற் பொதியமால்வரை மிசையமர்ந்தான். (௪௨)
ஒருமலைத்தலை யிறங்கிமற்றொருமலை யுடையப், பொருது மற்றொருமலை தனை வணங்கினீள் பொதிய, மருமலைத் தலை யமர்ந்திருந் செயலெலாம்வகுத்தாம்; பொருமலைச்சிறகரிந்தவன்கதையினைப்புகல்வாம்.

அகத்தியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

௨௪-சருக்கம் [௩௯] திருவிருத்தம். (௱௫௰௩)

நரந்தையும் பழுமகல வேண்டுமே. ... ... (௰௯)
கலியிற் பூரணை கலந்த நாளிலே, மன்னிய வேதட வனத்திரின்மூழ்கிடே, துணிவுடனே நாண வெண மலரைச் சூட்டுவோ; ரந்நிலை சிவ கதி யடைய வேண்டுமே. ... ... (௨௰)
இப்படி யிந்திர னிடமியம்பத்திரு, வப்படி யாகவென் றரனுங் கூறினர், மைப்படர் சயிலமாலுகை யினீங்கியே; மைப்படை யிந்திரன் சுனிற்றிற் சேர யினான். ... ... (௨௧)

இந்திரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் - சருக்கம் [௪] திருவிருத்தம். (௱௭௰௪)

தீர்த்தச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்

கோதம னிந்திரன் கதையைக் கூறலு, மாதவ ரனைவரும் வணங்கி வாழ்த்தியே, பூதரகுமரியப் பொருப்பி லெய்திய, தியாதுசொலென முனி யிடம்பன் மேயினான். ... ... (௧)
முக்கணனாரனையுமை முன்னொரு நாளிலே, மிக்க தெய்வ வனாயெனத் தனிவிருவிருவர், ணக்கனா மிறைவியே நடுவி னெய்திய; தெக்கணக் கயிலையே சிறப்பெனச் சேர்ந்தனள். ... ... (௨)
அன்னவாசகனுரை சொல விரும்பியம்பிகை, யென்னகாரணமதோ விமய நீங்கியே, புன்னைமா மலர்ப் பொழில் பொருந்துபொன் மலை; யன்னையாத் திரிகிரா மலையை மேவினாள். ... ... (௩)
விருப்பினோடு வாவிடை முழுக வேண்டியே, பொருப்பெலாந் தேடினள் பெட்டகை காணகிலா, ளருப்புலாமுலை யவ ளதனை வேண்டியே; பருப்பதா லய னிருபாதம் போற்றினாள். ... ... (௪)
வெங்கராசலவுரி தரித்த வெண்பொடி, யங்கராகமதனை யணிந்த வண்ணலார், பொங்கரா முடிக்கசைப் புனைந்த புங்கவர்; சங்கரா விதனிடைத் தருக தீர்த்தமே. ... ... (௫)

4-4ப4. VIII. D. 20(

மச்சமாய்க் கமடமாய் வராகமாகிய ,வச்சுதானந் தனுங் கரியவண்ணனே -விச்சையாய் நாதமாய் விந்துவாகிய ;சச்சிதானந் தனே தருக தீர்த்தமே. ... ... (௬)

ஆதியானவனருவானவாணியா ,லோதுவி ரன் கங்கை நீருனக்கு வேண்டிய -சேதுக ாரணமெ னவிறைவிழுந்திய ாஸ்; போதிலருச் சனைபுரியவென் றனன் . ... (௭)

தற்றனமெ னச் சொலிச் சடையிற்கங் கையைய ந்தரமிசையிலுபிடிக்க வந்தநதி - யுந்திய கடலெலா மூர்வ தாமென - வந்தது பிராய வனம தாகவே. ... ... (௮)

சந்தென மிதந்தனன் சலத்திற் சந்திரன் - வெங்கதிர் படு கயம் போலமேவிய - தங்குள வரையெலாங் கமடமாயின - மங்குலுஞ்சைவல வனங்க ளானவே. ... ... (௯)

உலகெலாந் தெரிவுற வூழி காலமென் - றலகிலா வுயிர்களுநடுங் கவாயிரந் - தலையரா வசை வுறத் தறு கட் டவிழ்க் குலமதா சலம் விழவது குதித்ததே. ... ... (௰)

மண்ணிடை யதுவருங் வரவி னுதற் - கண்ணினன் மணிவிழிக் கடைசி வந்தது- பெண்ணியல் கங் கையும்பெரிது மஞ்சியே-புண்ணிய தீர்த்தமாய்ப் பொருப்பை யுற்றதே. ... ... (௰௧)

அங்கது வடதிசை யருகிலே சிவ - கங்கை யென் றொரு பெயர் காண நின்றது - பொங்குமத்தடத்திலோர் புறத்திலே சிவ - சங்கரன் மேருன் றிருன் சயம்பு வாகவே. ... ... (௰௨)

நந்துறை தடத்திலே நம்பி மேழ்கிருண் - மந்தரகிரிதொழும்வளையின்மேவிருள் - சந்தத மிப்படித்தவஞ்செய் நாளிலோ - ரந்தணன் போலவே யமலன் மேருன்றிருன். ... ... (௰௩)

வெள்ளிய பஞ்சினும் விளர்த்த குஞ்சியன் • றள்ளிய நடையினன் றளர்ந்து கோலின - னள்ளிய மேப்பின னழகுமேனியன் - றுள்ளிய வெயரினனிச்சொல்லுவான்; ... ... (௰௪)

அணிச்சமுந் திரைறயிடுமழகு மேனியுந் - கனற்செறி தவத்திறற் கருக வேண்டுமோ - நினைத்தது தருகு வா ளிமலனித்தவற்-தனிச்சிறு துதலியே தவிர்க வென்றனன். ... ... (௰௫)

ஓதிமந் தவத்தினை யொழிந்து சிந்தையில் - வேதிய னருச்சனைபுரிதல் வேண்டி னள் - கோதற மாலினி குறிப்பி னல்கினள்- சோதி பு

மறைந்து பின் விடையிற் றோன்றினன். .... (௰௬)

எற்றினு னெதிர் நடந்திறைவியெய்தினள் - போற்றினு ளருந் தவம்
புரிந்த வெற்றியு, ராற்றினன் திரு வடி வைத்தி னான் மதிக் - கீற்றினு
னவனுடன் கிளந்த வாயினான். ... ... (௰௭)

யொருசிலை நுதலியே புகன்ற யாவையுந் - தருதுவ முனை யெனச்
சயில நாயகி - யுரைசெயு மித்தலத் துள்ள யாவையு - மருவு மென்
பெயரினாய் வழங்கவேண்டுமே. .... (௰௮)

ஆதியே யிறுதியே யாதி பூர மென் - றோதிய நாளிலே நவமி
யோங்கினாற் - றீதறவே வலஞ் செய்த பேர்க் கெலாஞ் - சோதியே
நல் வரஞ் சொரிதல் வேண்டுமே. ... ...(௰௯)

பூமழையிமையவர் பொழிந்து போற்றினார் - மாமலர்முடிமிசை
மணத்தை வீசிய - தேமலி மடந்தையைத்தெய்வநாயகன் - சோமனா
மட்டுவார் குழலி யென்றனன். ... ... (௨௰)

விடை மிசை யுலவிய விமலனார் தட - மிட மிசை யிருந்தன ளிமய
நாயகி - சடை மிசைப் பிறங்கிய தாம நாயகி - கடலென வொரு சிவ
கங்கையாயினள். ... ...(௨௧)

ஒரு துளி பருகினு முடலி றோயினு - மிருதுளிபருகினார்க் கின்மை
பின்மையா - மருளுடன் றுளி கண் மூன் றருந்தி னாலவர் - கருதிய
பொருளெலாங் கரத்திற் கூடுமே. ... ...(௨௨)

சிவ நதி யெனச் சொலிற் றேவ ராகுவர் - சிவநதி சிவ நதி யென்று
செப்பினாற் - பவமறும் பலபடப் பகர்ந்த பேர்க்கெலா - மவனியிற்
பரகதி யடைதலாகுமே. ... ...(௨௩)

தடத்தினை வலஞ்செய் வார்தம்மைவானுல- கிடத்தி னில்வலஞ்செ
ப் வாரிந் திராதியர், ரமித்தநின்மூழ்கி யவ்வமிர்தங் கொண்டபோர்;
விடத்தினை யருந்திய விமலனாவரோ ... ...(௨௪)

அத்தடமூழ்கினார்க்கலகைதோயற,மெத்திய பலகைய றவினையின்
வேரறப் - புத்திரசெல்வமும்புகழும்வீரமுஞ்; சித்தியு முத்தியுஞ்
சேர்தலின்னமே. ... ... (௨௫)

நீணிலம்புகழுமந்நீரின்மூழ்கினு, லாணவ.மெனுமுயிரழுக்கநீங்
கிடும்,பாணியிலொருதுளிபயங்கொண்டார்தமைக்;காணவும்பய ங்
கொளுங் கடிய காலனே. ... ... (௨௬)

கலித்துறை

சங்கமாதரு மத்தடம் படிந்து மா தவத்தாற் பத்திரியா லரனருளி
னுற்ற பெரு நலம் படைத்தார், சித்தர் சாரணர் இராக்கத ரியக்கர் கரு
டருவா; முதநராயினு ரதத்தடந் தன்னிலே மூழ்கி. ... ... (௨௭)
அரவமானது மதுகரமானது மரந்த, திரிசிராமலைத் தடத்தை மூழ்
கினதறுத் தெறிந்து, பாவி மாதவம் புரிந்தர னருச்சனை பண்ணிய;
பிரிவிலா நிறை காரணப் பெயர் பதம் பெற்ற. ... ... (௨௮)
கழுகு நாயகனை முன்னை மத்தடத்திலே கலந்து, முழுகி நாயகனரு
ளினு லருநதவ முடித்தா, னழகு நாயகி நாடக னினி தெழுந் தருளி;
மல மயத்தா மெனவுர மெலாம் பொழிந்தனன் மனந்தான் (௨௯)
எழுவராகிய முனிவரத் தடத்தி லன் பெய்தி, முழுகி மாதவ முடையன்று
நலவருச்சனைமுடித்தார்விளைமூட தேம்தனையெம்பிரானரனவர்பிரித்தார்;
தழுவிமேனியி லடக்கிடுன் கலந்தனர் தவத்தோ. ... . (௩௰)

அறுசீர்க் கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

நன்றுடையா னெண் வுலகோ ரெடுத்துரைக்கு மொரு தீர்த்த நவ
மதாக, வொன் றுளதா யிருக்கு மதுகுண திசையில் விளங்குமதி லு
வந்துமூழ்கிக், குன்றுடையா னடிதொழுவார் பிறப் பகலு மறப்பக்
லுங் கொம்பைட திருந்; தென் றிசையிற் றீய திலா னெனுந் தீர்த்த
மளிக்கு நெடுஞ்செல்வந்தானே. ... ... (௩௧)
மனத்தின் வரு வினைக ளெலாம் விதி தடத்தா லகலுமன வாககிரு
லே, கனத்த வினை பொழியும் வடதிசையின் உருகங்கைபி னற்காயம்
வாக்கா, வினைத்தமையா லடைந்த வினைகுண திசையிற் றட மூழ்கி
னீங்குமிந்த; வெண்ணீந்து மகன் றறம் பெருகுந் தீய திலா னெனுந்
தடத்தினெட்டுவோர்கமே. ... ... (௩௨)

தீர்த்தச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்-சருக்கம் [௫௰] திருவிருத்தம். (௨௱௩௰)

நிறைத்தது கொடுத்த சருக்கம்,

கலிவிருத்தம்

தயரதன் மதலை யாமிராமன்றுணைவி - துயருறப்பெருந்து சான
லையத் தேடிச்சென்ற பி - னயர்வுறும் பாசுறுக கரசு நல்கியே - கடலுக
டந் தசாபுரிவக் கடந்து போயினான். (௧)

சானகி யயிலுடன் றம்பி தன்னுடன் - கானக மடைந்தொரு கண்ணு
யிருறுவுற - மாநக மடந்தையை முகை கரிந்து மாரிச - மானையு மழித்து
வாலியையு மாட்டினான். (௨)

விராதனு கவந்தனைத் தொலைத்து வேலையைத் - தராசுர நிரைகளா
ற்றடுத்துத் தம்பியோ - டிராவண னுயிர்முடித் திலங்கை வாழ்விலை
ப் - பராயுறுவிடணன் பரிசுக நல்கியே. (௩)

புட்பகத் திவர்ந்து தன் னகர்க்குப் போதுவான் - விட்புலம் படர்
தரு மொழுதவ் வெற்பினைக் - கடபலங்குளிரவே கண்டுபோற்றினன்
சட்பதங் குடைந்தெழு தாம மார்பினான். (௪)

இழிந்தனன் சிவதடத் தூன்று மேகினன் - பொழிந்தனன் பலம
லர் புராவினீயென - வழிந்தன விழி மழை வணங்கினன் மிக - மொழி
ந்தனன் சிவ மெனு மூல மந்திரம். (௫)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மின் வாசி கொண்ட சடையிறைவனே போற்றி சதுர் வேதமாக;
முன்வாசி கொண்டவனே கனலுரிய நின்றுமுருக்கவா போற்றி;
தென் வாசி கொண்டபுரந் திரியநகைத்தருள் பரமசிவனே போற்றி
பொன்வாசிகொண்டவனே வெள்ளிமலையுடையானே போற்றிபோற்
றி.

கலிவிருத்தம்

பூசனை புரிந்தவன் புகழுங் காலையி; னீசனும் பலவர மீந்து போ
யினன்; கோசல மெனுந்தலங் குறுகிராகவன்; வாசவன் புவிபுக
மகிழ்ந்திருந்தனன். (௭)

ஒருதல மிறந்தவர்க் குறுதி நல்கிடும்; மொருதலம் பிறந்தவர்க்கு
நவுநற்கதி; யிருதலந் தப்பினு மெய்தும் யாவையுந்; தருதல மிதுவ
லாற்றலமாயினில்லையே. (௮)

4-4-04. VIII. D. 60 (?)

தினைத்தகுகொடித்தசருக்கம் (உக)

நாவலந்தீவிலந்நகரை நண்ணியே, தேவருமுனிவருந்தாருந்தித்தரு
மாவுடன்பறவை யயுமாகமாதரும்; யாவரும் பரகதி யெய்தினார்களே.

கலிநிலைத்துறை

ஐந்துபேர்தமக் கொருத்தியே தேவியாமனையில், வந்து நாரதன்
மொழிதரவாதென்வொருவருட, மிந்தபாதினைப் புணருமவ் வியல்பட
கன்மெடதிர்நிதோர்; நந்துபூமியைவலஞ்செயத்தருமெனநவின்றான்
அன்னநாளினிலருச்சுனன்றருமரூடவனைக், கன்னல்வேளுடனி
திபோலிருப்பதுக்கண்டா; வின்னதீவினைக்குலகினைவலஞ்செயவெண்
ணி; மன்னுநாவலந்தீவிலத்திசையிலேவுற்றான் ... ... (௰க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஓங்காரனைபூசித்தகாலத்தியிறையவனைப்புவந்தும்போற்றித், தாங்காளை
மாடத்திங்கலாமல்விளங்குபரஞ்சுடரைவாழ்த்தித்,தீங்கானைதனையுரித்
தவழுவுரனிருசரணஞ்சிரத்திலேற்றிப்;பாங்காணைக்காவிலுறைபதிலா
ண்டவுடையிலறையைப்பணிந்துபோனான். ... ... (௰உ)

கலிநிலைத்துறை

நரனருச்சுனனெனும்பெயருடையவனங்கா, வரனருச்சனை புரிந்
தனைமலனுடைய ற்கு, வரமளித்தனன் மடந்தையர் பலரையு மணைந்து
பரகதிப்பயனடைந்தனனெனமுனிபகர்ந்தான். ... ...(௰௩)

அறிந்தபாவமும்வலிகெடு மறிவிலாமையினூற் - செறிந்த வல்வினை
க்கடனுடைத்தலத்திலேதிரும் - பிறந்தமானிடப்பிறவியிற் பலன்களுதும்
பெறலா; பிறந்தபோதினிற் பிறந்தபேர் முத்திபெற்றிருப்பார். (௰௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மனுக்குலந்தனிவீரவிபுங்கவன்மதலைதந்தருடயரதன் - றனுச்சனங்க
வனுசனென்பவர்கடமது வெப்பகைதயிரவே - சனகிலங்கையிலிரு
மவன்சொரிகருணையருச்சனைபாலக -னனுமனென்பவன்மலையில்வந்த
திலரியநன்புனலாடினன். ... ... (௰௫)

மாலயன்றொழுவானைநண்பகன்மாலைகங்குலின்மாலையா - லாலய
ந்தனில்மேவிமஞ்சனமாதிகொண்டடிபேணினன் - வாலசந்திர சோ
லைகந்ண்டபுனன்மாசுணைந்திகழ்வேணியான் - மேலைநஞ்சணிநீலகந்தர
ன் மேவினன்விடைமீதிலே. ... ... (௰௬)

குன்றெனத்தொழுதனுமனின்றனனிறையுமன்பொடுகூறுவா,
னன்றுனக்கினி வரமளித்திட நவிலுவாயெனமொழிதுவா ; னென்

றன்முத்தியையுந்தலத்தினிலெய்தவேண்டுமெனச்சொன்னு; னன்றானி
த்தனையரியசெல்வமுமடைகவெனவாழ்த்தினனா. ... ... (௰௭)

திருநேத்திரங்கொடுத்த சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் [௭ ௫] திருவிருத்தம். (௨௱௪௰)

சாரமாமுனிச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை

என்றுகூறியங்கோதமனவனையாயிரமருக்கு, மன்றுகூறியமேயன
ச்சொலையிருடியாரவிலவா, ரவனைச்சாரனெனுமொருமுனிதவஞ்செய
வந்திலே; செந்தவன்றனைமுனைவர்யவனைமுனிசெப்புவ....(௧)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

பரமயோகிபெருவனுணைபகர்முன்னுலகத்திலே, பிரமசன்மன்
மறைகளுணர்ந்தங்காட்டும்பலரும், சரதலாமல்கடந்தாகவுணர்விலவை
த்தகாரணன் வரையிலமர்மிடமீது மாதவந்தொடங்கினான். (௨)

அன்னயோகிபருமையானதவமியற்றவமலனு, மின்னுலாவுகுன்று
மனைவியுடையின்மீது மேவினன், பொருளுமாவுபோதுகாணப
ரமயோகிபோற்றினன்; னென்னமனமேவுமரனையோகிமுத்தியேயனை
மென்றனன். ... ... (௩)

இத்தலத்தில்முத்திமிலையிமயவெற்பகன்றுகா; சித்தலத்துறைந்
தியோகசன்மமேந்திகிடைதவித்தன், கைத்தலத்திலாடுதனைப்பிறநதுகனை
காண்கவே; புதிதுசமுத்தீயுமங்கோர்பாலனைப்பயந்தபின். ... (௪)

மனைதுறந்துசெக்கின்னணிமன்றுகவிரிகடேனை, யிலிருமேறு
திரிசிர நகர்கணியுமம்மையே, தனைருபாய்பாதலத்துமலர்
பறித்துநாடொறும் - புனிதமுதற்பணிந்துமேவாறு சிவன்மெய்
நிந்துபோயினான். ... ... (௫)

அடைந்தபிரமசன்மனரிய யோக முறையினு - லுடறுறந்

து சோமசன்மன் மகிழவுற் றுஞற்றனன், புடைநெருங்கு கலனிறைந் தபுணரிபொங்குமகரமீ, னிடைநெருங்கு பாலலைக்குணமதுபொழுந் ததென்னவே. ... ... (௬)

சோமசன்மன்மனமகிழ்ந் துசெட்கடன்முழுதுலத்தபி, ராமநாமிசைக் கவேண்டு மென்று மெல்லை நாகமேல், வாய்மை யொடெழுந்த திந்தமைந்தன் மாதவத்தினாற்; றாமமார்ப நாமம் வல்லசாரனென்று சாற்றுமே. ... ...(எ)

என்றுரைக்க மனமகிழ்ந்து தந்தை தாயிருவரு, நன்றி யுற்ற சாரனென்று நாமமன்று நலகினார், பொன்றலற்றகல்விகேள்விபுனித நூலுணர்ந்தபின்; மன்றலுற்றமேகலத்தயாமமையறத்தினுலைகினான்

வயந்துபுண்டரீகயாகம் வாசபேயமாதியா, வியந்தபன்மகம்புரிந்து மெய்க்கடன்கழித்தபி-னயந்துநன்மகப்பயந்து துறவறத்தைநண்ணினான்; பயந்தபாலனினிதுதன்குலத்துநீதிபயிலவே. ... ... (௯)

முற்பிறப்பி னியல்பறிந்த முனிவிலசாரமுனிவனுந், தெற்கிடத்தின்மேவிமிக்கதிரிசிராமலைக்குள்வாழ்பர்ப்பதக்கொழுந்தரானபரமர்பாதமலரின்மே; லற்புதத்தி னரிபமோதுசரியும் வண்ணமனுகினான்.

கலிநிலைத்துறை

கண்டமட்டிலேயுருகிறுலையங்கண்டி, கண்டமட்டிலே விடஞ்செதிகட்டுவிளக்கமுகார், கண்டமட்டிலேப் கருங்குழ லிறைவியைக் கண்டான்; கண்டமட்டிலேயட்டங்கிடாமகிழ்ச்சியாற்களித்தான். ... (௰௧)

பிரமருத்திரனகத்தியன்முதலியபெரியோர், பரமயோகியரிமையவர்பணித்திடும்பரனே - கரனுமங்கவற்கிளையவனிருவருங்காண; விரவிபோல்வந்தரும்பலமுதவியவிறையே. ... ...(௰௨)

அனுமனென்பவ னருச்சுனன் வணங்கிய வரனே - யினிய பாதாக ளெழுவருமிறைஞ்சி யவிறையே - வனையும்வார்குழ லுமையவள்வணங்கியமணியே; தனியரானவர்க்கன்னையேயெனச்சொலித்தாழ்ந்தான்.

சிவதடத்திலேமுழ்கியம்மலைவலஞ்செய்து - பவமகற்றிடும்பொருட்டினிதருச்சனைபண்ணி - நவமுறச்செயும்பன்னசாலையினகநண்ணித்; தவமியற்றினன்வேதவாசாரனுஞ்சாரன். ... ... (௰௪)

சாரமாமுனிச்சருக்கமுற்றிற்று.

௯-சருக்கம் [அ௯]. திருவிருத்தம். (௨௱௰௪)

சூரவாதித்தச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்

வாழி மைந்த வருந்தவமாமுனி; தாழ்வருந் தகை தன்னை நிறுத்திடேல்,
சொழுவைவிடைத் தேர்ந்திய துமையன் கோழிய நகர்கண்ட குங்கு மா

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். [வாய.

மன்னணி யழியாப் புகழ்ப்படைத் தநம னுமிவை குலத்தி லுதித்தான், வடவா
ணைய்யா சிழவவதரிக்கா ணரசா சூளாமணியென்பார்; மன்னனை ணைகலை
கணமுழுதுணார்ந்தானெழுவி படைவாளிவைநெறிநாதான்; பண்ணு
முப்பரிபுமபரிசிசோரம்பகடுஞ்செலுத்தலையிப் மனனே. ....(உ)

அந்நகமகனை சனநாதவளவன்புட மேகர சனெனத்-நீகட மீரமதை
புய ஈசிமுயன் முனியோகசாதனையை-மைந்தனவனிமுழுசிரைபுர்தள
ராதனி; ஞமடிக்கவி வை-சிந்தூரிழாவிளைட்பகற்றிநடத்தாநின்றன்
செங்கோலே.... ... ... (ங)

எட்டாணைகளுஞ்சுமைதவிரவுரசாரிபாயிளைப்பகலக்-கட்டாரின்
வரியாகழலபணைகததாமுடியிற்கதிபரப்ப-வொட்டாரளகுமபெரு
நிறையாவிமைபோருலகமுகிருவக கொட்டாதிர்சமும்முரசும்பர
ந்தான் மனுவின்குலமணியே. ... ...(ச)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பொங்கவிப்படையயிர் புரந்தெழு புடவிசமையர வலந்செய்வான்
சிங்கனத்தவரி யவனர்பப்பராசி னாசோனசர்சோ னர்-வங்கர்குச்சரா
கூர்ச்சாக்கூர்சோசலத்ராவணங்கவே, தாங்கபத்திரி தண்புனற்சொரி
தாயதிண்கரமேவினான் ... ... (ரு)

கலிநிலைத்துறை

வம்பையின் கரைநதற்கணடி பணிந்த நம்பின், கம்பையினா
கரையுமையிட திறைவணக கன்டு, பம்பையினை கரையடங்கிய
நாதனைப் பணிந்து, செம்பொனம்பலவாணனை வணங்கினான்
சிரத்தால.... ... ... (சா)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கனவுருவ மாயிருந் தான்மனைக்கையின் மான் பயந்தகளுங்கூ
கையாடன், மனமுருகி யெடுத்தமர்ந்த மலைமானுந் தளருமென்
றேரு வடிவங்கமல் வாம், புனவுருவமானவனை யயிர்த்தகற்றி முறுத்தவனை
ப்பொருத் தும் கோடி நினைவரனோடு நார்த்தவனைத் திருவானைக் காவானை
ச்சேவித்தாமே. ... ... (௭)

வெண்ணுருவ னிழலா னேயிலானட நாயகியா மேமென யின்று,
பெண்ணுருவ முடனைக்கு ரூப் பெருமானே மாணிக்கப்பிறங்கல்போலும்
வண்ணவுல்லைகுரிய வெளிந்தானைப் பெருமானை புயமர் திருந், கண்
ணுவல்லணிந்தப்ப டத் தனே யென் றடிபணிந்து களித்துப் போற்றுவன்.

வேறு

பொன்னிகடந்த் சிவகங்கைமுதலா நதடங்களபுடைசூழ, மன்னினி
வம்குருந் சிராமலையின் சிகரக்கொழுந்தை மணத்த குழந், கன்னிப்பயி
லெவிழிளிரக்கண்டா முடலங்களிப்பத் முன், செங்கனிவனைநிலயப்படப்பணி
ந்து நடந்தான் மேலைத்திசை தனிலே. ... ... (௯)

வேறு

காவலனிப் பொழுதெதிசையின் புடைசானில்வருப் பொருதூர், மா
வுகையுந்திறல்வீரர் மதங்கயமாவுகையுந்தகையோர், மேவுதல்கண்டெ
திர் சிறியுடன்றமுக்கி வகமிருந்தலைமேநர்; கூடியுகைந் தெதிராக நடந்
தொரு கோழி நெடத்ததுவே.... ... ... (௰)

மேலெழுமன்னிளையாயிழு மென் சிறை வீசுமிருந் தெழுகால்,
போலெழுமெத்திர ஞாலமெனும்படி போப்பலையுந்தலைமேலவானை
யனமந்ததிமொழிவருந்திசைபாரிவருந்தவையே; கொழுமிருஞ்சிறை
தாழுமுகங்கொடு கோழிவகிர்ந்திடுமே ... ... (௰௧)

வேறு

மரங்களி லொளிக்கு மீன வனையிடைக் குறிக்கும்வீரர், சிரங்களை
நெருக்கும்வாசித் தலையில் மேற்செறியும்யானைக், கரங்களிலிருக்குதும்
பாவர்க்குவசமெமிருந்துமேலப், பரந்தனிலுகையுந் திண்பற் படக்கொ
ணட் பறந்துபோமே.... ... ... (௰௨)

மன்னவன்றனை யெல்லாமருண் டிசைபிப்பி வேழச்; செங்கணியிற்
செறிந்துசெங்கனிகவிங்கமேற்செறிந்தபோது, பன்னிருகரத்தோன்

(௰௩)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINAT...
...

கோழிப்பதாகையானுகையாலே, யிந்நிலவரசுங்கோழிக் கவிகையா
மன்னவனானான். ... ... (௰௩)

வேறு

கொடியாப்பறந்து கபிலையினுங் குறித்துச்சென்னி குஞ்சரத்தை
யுதையாசசரணமுள்ளூர்தமுகமுள்ளூர்தவுள்ளூர்தப், புதையா
குருதி நதிப்படியாமதவா ரணியினுடைபொங்கியது, மதவாரணத்
தீதகண்டகத்தால் கிடுபோமற்றவாரணமே.... ... . (௰௪)

கலிவிருத்தம்

பாதத்தனாமனனருப்பமைக்கை கவிரரு, மார்த்தனர்படையெலாம
திசயித்தன, கூர்த்திடுகணையயில்பரிசைவிற்கொடு, வேர்த்தனரரசரு
மவிலகிமுனமோ.... ... ... (௰௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வல்லத்திணிற்பமர்துமீளவிடப்புறம் வளைந்தும்பாந்து,நல்லத்திடைநட
ந்துவானமுகட்டிடை நெடிது பாய்ந்து, சலதரமிற குழந்துமேகந
திலத்திடையடங்கியையந்து, புலதரதிய மடக்கா யோகி மன மெனப்
போயிற்றன்றே.... ... ... (௰௬)

இத்தலவாசிபாலிப் பறவை போரிலழுந்த தாகு, முத்தம தலம்யா
மிங்கே யுறைவது கருமமென்று, வத்தலத் தனந்த சோடியரமியம
ரசவீதி, சித்திர மாடகூடங் கோபுரஞ் செயவித்தானே. ... (௰௭)

கலிவிருத்தம்

மன்னர்வீதி நிறைந்தமை மாவினமேற், பொன்னிலாமணித்தோர
ணம் பொங்குதன், மின்னு மேக மிவை மயன விண்ணவர், வான்னவி
ல்லு வளைத்தது போலுமே. ... ... (௰௮)

போதகத்தின் மதநதிபோதலின், மாதர்கண்டு மருண்டுவனமுலைச்,
சீத சந்தனத்தாற் கரை செய்ததன், மீதுசென்று தம் வீதி புகுவரோ.

செம்பொருட்டுப் பிரிந்திடு செல்வர்க, டம் புயத்திற் றழுவிமயங்
குவா, ரம்புயத்திரு வன்ன மடந்தையர், கொம்பு சுற்றுங் கொடிக
ணிகர்ககவே. ... ... (௨௰)

தத்தைமார்விளையாடியதண்கழன், முத்திராசிபுருந்துமுகிற்கிடை,
யுய்த்தமாரித் துளியொடுதிர்ந்திட, வெத்துமாரி விழுவனபோலுமே.

ஆடுமஞ்ஞையனையமடந்தையர, பாடுமங்கலவள்ளையிம்பாடலுந்,
தோடுதங்குசுரும்பெழுசும்மையு, மோடுதேரினுருளையிரைக்கையும்

வெங்கனிற்றின் விரிந்த விரக்கமு, மைங்கறிப் பரியாலு முழக்க
முந், சங்கொலிப்பதுந் தாளமிசைப் பதும், பொங்கொலிக்கட
லொழும் பொருவுமே. ... ...(௨௪)

மையமேலேற்றவணங்கொளணங்கனை, மைய நீக்கி மழைப்பதுபோல
வே, தையலார்கடமணியத்தாம் மாசு, செய்யபாதசிலம்பு புலம்புமே.

வேறு

பற்றிய படிகமண்டபத்திற் பாங்கரிற், சுற்றிய மரகதச் சிகரந்
தோன்றுதல், கொற்றமென் கனகபங்கயத்தின் கோலவனை, யுற்றவ
ணுறங்கிடு முதிரிபோலுமே.... ... ...(௨௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

நக்கசெங்கமலத்தாது குடைந்துண் றறவமாந்தி, மயக்கர் வெண்மண
ற்குன்றேறி யிருந்திசைமை புலர்ந்துந் தும்பி, செக்கர்வெண் பிறையை
வாட்டுஞ் சிறு நுதன் மடவார் கொங்கை, மைக்கருங்குவளைமாலை மா
லையில வைகு மனைமேற. ... ... (௨௬)

அரவுகொப்புளிக்குநஞ்சுமமிர்தமுமொழுகப்பார்வை, முருகுகொ
ப்புளிக்குமுல்லைமுகையெனவிளங்கமூர, லிரவிகொப்புளிக்குமவெ
ய்யிலிருகுழைபொறிப்பச்செங்கைக், குருகுகொப்புளிக்கப்பந்துபயி
லுவார்கோடிபேமோ.... ... ... (௨௭)

பொற்கலாபாரமின்னைப் புணர்முலைக்கலன்களோங்க, விற்கை
மாரனையும்விற்கும்புருவவில்விழியட்டேவக, சற்றுமோதுமழலையன்ன
ங்கலாபமாமயூரஞ்சூழ; நற்கழங்காடிப்பாடுமாதரந் நகரமெல்லாம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

ஒழுங்குவண்டுவாசமுண்மு முகிலிடத்துமுரலவே, மாசில்தெண்டீ
ணிரண்டு வள்ளை மீது சுருள்வே, பூசல்கொண்டவாளியையந்து பூங்க
ரும்பு பொழியவே, பூசலின்கணும்கின்ற மாதர்நுதலுமொளவாம்.(௨௯)

மழைநவழ்ந்தசிகரகூட மாநகர்க்குள்வைகினு, ணழகமைந்தகுங்கு
மக்குழம்பளாவியழுபதங், கொழுந்தியங்காக்கருநுங்கி மங்கைமார்தாங்கொ
ங்கையா, லுழுந்தசந்தனந்திமிர்ந்த வொளிகுலாவு மார்பினுன்...(௩௰)

தபனமண்டலஞ்செறிந்த சயிலமன்னவொளியதா, மிபமடங்கலெ
ழுதுசெம்பொனூசலத்திலெய்தினு, ணபிநயங்கள்பெறுதரும்பையனை
யகொங்கைமங்கைமார், ருபயசெங்கைகவரிவீச வூசலாடு தாரினன்

கலித்துறை

தோன்றுபிறங்கதைநிறுத்திமேற்கதையினைச்சொல்கேன், கான்றுதேன்கமழ்வாரிசந்தவிளைசெங்கருநீ, ரான்றசண்பகந்தருநீதுமல்லிகைதளவிலைதீது, மூன்று காலமுமிறையவற்கணிந்தானவ்வானிவன்·

எந்தநாணமக்கிறையவனருள்செயுமென்மே, புந்திமேவுறநினைந்துமாமுனிபுறைபொழுதி, லந்துமைமுகமேவலாலழைக்கவந்து போன், மந்திமாருதந்கொணர்ந்தருடுமலர்மணமே· ... ... (௩௩)

இன்னபூமணமெதுவெனத்தெளிகிலானிறைவன், சொன்னபூமணமிதுவெனத்திருத்துணிந்தா, னன்னபோதிலையரியபுத்தரியவத்தனிந்தாரிக், கென்னபேறரிதென்பெறவருள்செயாவென்றான். (௩௪)

தானுவானவற்கிம்மலரணிந்தவர்தம்மைக், காணவேண்டுமென்றுநினைவன் றுயில்கனவி, லானைமடமாதர்தம் வரவெலாநாளை, வேணவாவிலுற்றறியலாமதைநீநினைவில். ... ... (௩௫)

மனதிலெண்ணமுமுடிந்திடுமெனச்சொலிமறைந்தான், கனவுதீர்ந்தபினற்றையின்கடனெலாங்கழித்தா, னினைகன்றவல்லிருளிலோர்புறத்தொளித்திருந்தான், பனகநாட்டினுடனடந்தையர்நடந்தனர்பரவ.

மண்ணனிலிற்சிலதடத்தொருபிலத்துநல்வழியா, னண்ணயர்புதமடந்தையரொழுவருநடந்து, புண்ணியசெழும் போதுடன் புகன்றிடுபொருள்கு,ளெண்ணிரட்டியுங்கொணர்ந்துவந்தருச்சனையியற்றி.(௩௭)

மின்னைநேருவார்வலஞ்செய்துவணங்கினர்மீண்டார், மன்னைமாதவனெழுந்தவர்முன்புபோய்வளைத்தான், கன்னிமார்களுமதிசயமிதுவெனக்கருதி, யெஃனகாரணமிவனுமைத்தடுத்தவாறென்றார். (௩௮)

எண்ணில்காலமாவிருட்பொழுதிடையிலெய்தி, யண்ணலார்பதந்தொழுதுமீண்டெம்முலகடைவோம், கண்ணிலுமிலைமை யொருவருங்கண்டதாக்காணேம், புண்ணியாபுகல்யாவனீயெனமுனிபுகல்வான்·

என்றனுமமுஞ்சாரனென்றிசைப்பரீதிருச்சு, சென்றுபோதவிருடியர்மானவர்தேவர், நன்றிபாலரனருச்சனைபுரிவதேநன்மை, யன்றிமங்கையர்ருச்சனைபுரிந்திடலாமோ.... ... ... (௪௰),

அஞ்சுசுத்தியும்புரிந்துநல்லாகமத்தடைவே, வஞ்சிமங்கையர் பூசனைமுடிப்பதுவபூக்கன், றஞ்சலிப்பதேகருமமஃதடுக்குமி வென்று, னஞ்சகற்றியகாருடமியற்றியநாவான். ... ... (௪௧)

உத்தமத்தவனிவ்வணஞ்சொலவருளைப்பார், பத்திபெற்றவர் யா
வரும்பணி யாட்பரனைப், புத்தரைவொறிந்தது இலைசொலேலோமோ
தோ, முத்திபெற்றவனை லறேவேடனுமொழிவீர்.... ... (௬௨)

யானையேழுதலெறுப்பதுகடையசாவனைக்கும், வானநாடனை யூிய
டவில்லையோமலரான், ஞானமுற்றவசலமோ ரிரவை யிணடப்போ,
ரெனையோர்க்கெலாப்பத்தியேமூலமென்றிசைத்தார். ... (௬௩)

விரவேல் விழி மடந்தைய ரிவையெலாம்விளம்பச், சாரமாமுனி
மொழியினிருளொத்தருதகவே, யிரவன் பிளுர்க்கருளுபதேசமுமெய்தி
நீ, சேருநன் கனிபாலுடன்கலந்திடு செயலாம். ... ...(௬௪)

பரவுக்ீரவிழ்விடத்திறைகடிதடப்படத்தான், மருவுநீன மணிச்சு
டிகையாலரவெனவரலா, இுரகநாட்டுறைமடந்தையரிகசொடு படட
யொப்பீர், தெரிகிலேனுமைப்பாவர்நீரெனவுரைசெய்வா.... (௬௫)

நாகநாட்டுறையிறையவன்புதல்வியர்நாங்க, ளேகமாகவே யிச்சிலத்
தெழு வரு மெய்திச், சோக நீங்கிடப் பாதலப் புது மலர் தொடுத்
துப், பாகவான்மதிமுடியவற்கணிகுவோம்பரவி.... ... ...(௬௬)

கலிவிருத்தம்

தத்துவங் கடந்தவர் தாயி னல்லவர், பத்தருக் கினியவர்பரமயோகி
யர், சித்தருக் கெளியவர் இருவிருயக்ர், புத்திரர்க்கரியவரொன்றுபோ
ற்றினூர். ... ... (௬௭)

கலிநிலைத்துறை

அரிவை மீருமதருச்சனை யழகிய ததந்கே, குரவர்பாலுபதேசமு
நலமெனக கூறப், பரவி நல் லுபதேச நீ ரருள் செனப் பகாந்தார்,
தெரிவை மார்களுக் கருளினூ னவ லுப் தேசம். ... ...(௬௮)

அடிகளே யுமக் கடியவர்க் கடியரோம் பதிக்கு, விடைகொ டேகு
வோ மெனச் சொலிப் பதத்தின் மேல் வீழ்ந்தார், படவ ராவிறை பு
தல்விய ரெழுவரைப் பார்த்துத், தொடர்பதான தன் பிறவியின் வர
வெலாஞ் சொன்னூன். ... ... (௬௯)

இற்றை நாளிலென் சனவினி லிறையவனெய்தி யுற்ற வுங்களைக்கா
ண்பது முதலெல்லா முரைத்தான், கற்றை வார் குழன் மடந்தையீ ரவ்
வணங் கண்டேன், சுற்றமாயி னீருமக்குநங் கருத்திதனைச்சொல்லேன்.
பாதலத்தி னீர் கொணர்ந்தவிப் புது மலர் பலவும், பூத லத்திலே

தொணர்ந்து நல் லருச்சனை பரியி, னேத மற்றிடு முத்தியா மென வி
றை யிசைத்தா, ருதவித்த புதுநாண் மலர் வேண்டிடே ரு பத்தகா. (௫௧)
உங்க ளூட்டின் யாம் வருகுவோம் வருந் திற முனைமீர், தங்கநாட்
டிய நிறத்தினி னெனச் சொலுன் றவத்தோ, னெங்க ளூட்டி னீரவரு
சேவ தரி தரி தென்றார், கொங்கை நாட்ட மென் றிரண்டினுங் கொலை
செயுங் கொடியார்.... ... ... (௫௨)
பிலய தாம் வழியுல கெலாங் கவி விருட் பிழம்பு, வில கொளு நதி
யாவது மாசுண விடநீ, ரிலகு மன்னனைக் காணவு மருமைபுண் டெவ
ர்க்கு, மலருமக் தவந்தெய் துமோ வருமையோ வறியோம். ... (௫௩)
என்றுகூறினர் யாவையு மிறைபவ னியத்தை, யன்றி வேறிலை யடி
யவர் நினை வெலா மளிப்பான், சென்று போதுமென் றுரைத்தனன்
யோகியர்திலக, னன்று நீ ரெழுந்தருள்க வென் றவரு முன்னடந்தார்.
சிவ னடங்கலாய் பிலவழி முனிபுடை சென்று, தவமுதற் றனையொ
ருபுடை நிறுத்திய தர்ரைக், குவளை யுற்றிடத் தவமுனி வர விளை
யுரைத்தார், பவ மகற்றிருன் றனையுளை ழ்பென வுவா பணித்தார். (௫௫)
வந்தமாதவ முனிவனைத் தவிசின் மேலவைத்திட், டெந்த மாதவ
மிட ற்றினை னீர் வர வென்று, னெந்த மாதவ னுரை செய்வா னுலக
மாமனைத்து, முந்து மல்லிகை யரும்பென முடித்திடு முதலே. (௫௬)
வையமுண்டவன் றடாளையுந் தாங்கிடு மணியே, யைய னுடலை விழி
யினு லருந்து நல லமிர்தே, மெய்ய தாகவே வியாகர ணங்களை விரித
தே, யுய்யு மாறுனை யடைந்தன னென வவ னுரைப்பான். ... (௫எ)
வந்த காரியம் யாதென வுரை செய்வான் மணச் செவ், வந்த மாம
லர் வேண்டிடியே யிவ்விடை வந்தேன், இனந்தையா யருளெய்தன் னெழு
வருமிசைத்தார், தநதை பான்முனி பிறப்பமற்றவன் செயுந்தவமும்.
மா தவத்தனே நறு மலர்ப் புதலை மண்ணுடனே, கோ தகற்றியே
கொண்டு போதுகவெனக் கொடுத்திட்; டாதவற்றிணையானசெம்மணி
யு மளித்து; மேனினிக்கணையருச்சனை புரிகென விடுத்தான். (௫௯)
தன் கணங்களிற் சிலா தமையழைத்தவா தமக்குப்; பின்ப செல்றி
டு மெனச் சொ னவருடன் பெயர்ந்து; பினகுலாவமு னடந்து நீள்
பில வழிமீண்டு; வன்புலா முனியவை பெயா லீங்கோயின் முன் வைத்தான்.

கலிவிருத்தம்

வர முனி கொணர்ந்த செவ்வழி யாமுத; றரணியுந் தரளியிற்றரு

4404 : VIII . D . 20

தல்வேண்டியோ; விரி கதிர்க்கரங்களையூன்றி மேற் றிசை; யிருளுறு பாதலத்திறங்கி யிட்டதே.... ... . (௯௧)

மூசிழ் நகை யிள முலை முளரி வாண் முகப்; புக ரயில் விழியி னார் புலவி நீங்கினார்; மகி தல மிசைந்து செய்வீற்றி வந்தனெர்; மகிலமு நிறைந்து செவ்வந்தி யானதே.... ... ...(௯௨)

மேனிற கங்குலின் விரிந்து வெள்ளிய; பானிறை யுடுக்கணம்பல வந் தோன்றின; மாநிலம் பாதல மலரைக் காட்டுமால்; வானமுங் காட்டிய வாறு போலுமே.... ... ... (௯௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

அட்டமா நாகந் தம்முட் குணதிசை யரவந் தங்க; விட்டமாமிறை வனிந்த புதன் மல ரொடுக்கும் போது; கொட்டியே பழுது பார்த்து க்குயிற்றெனக் கொடுத்த வெள்ளித்; தட்டமா மென்ன கீழ்பாற் சந்திர னுதயஞ் செய்தான்.... ... ...(௯௪)

கலிநிலைத்துறை

கோத்தநித்தில மணியெனமதியுடன் குழுமிப்; பூத்த மீனெலாமக் ன்றன விடிந்தது பொழுது; வாய்த்த மா முனிக் குதவி யாய் மகபதி வகுத்த; வேற்ற மானதின் பதலை போற் கதிரவ னெழுந்தான். (௯௫)

அந்த வேளையி லொரு மொழி யுரை செய்வா னமல; னிந்த நற்பு தன் முதலை யிவ்விடத்திலே [illegible]சைத்தா; லந்த நற்புத மொன்று நூற றனந்தமாய் வளரும்; புந்தி யுற்ற நம் மடியார் கைத் தானமே போல.

கலிவிருத்தம்

அம்மொழி கேட்ட பினதனை யாங்கவன்; மெய் மலை மேற்றிசை பரப்ப வித்தினன்; னம்முத லனந்தமா யரும்பி யெங்கணும்; கொய்மல ர் விரிந்து தேன் கொப்புளித் ததே.... ... ... (௯௭)

சிவதடப்புனலினுற்றெளிந்த போது கொய்; துவ கையிற் சங்கநீ ரொருங்கு விசியே; தவ முனி யனு தின மிறைக்குச் சாத்தினன்; கவலையும் பாவமுங் கரந்து போமவே.... ... ...(௯௮)

பொறை நிறை தவ முனி புனைந்த தாரினு; லறு கணி முடிப் பிறைப் பழகு பெற்றது; மறுவற வளர்ந்த செவ்வந்தி மாலையாற்; பிறைமொழி விடுவது பேச வேண்டுமோ. ... ... (௯௯)

கலிநிலைத்துறை

சார மெய்த்தவன் கந்தையினை யிடையிலேதரித்துப்; பார முற்ற

தோர் கதையினை யுமக்கு நாம் பகர்வோந்; சூர வர்க்க னென் றியற்
பெயர் படைத்திடு சோழன்; மூரணிக் கொலா மன்னனை யோன் முனி
வ தரித்தான். ... ... (எய)
ஏழு மாமுழ வாரணத் தூச்சி மே லிருந்தோன்; வாழி குக் குடமு
யர்த் தொரு மயின் மிசை வருவோ; ஞழி மாதவ னென வுயி ரனைத்
தையு மளித்துக்; கோழி யீஞ்சி னி லிருந்தனன் பெரும் புகழ் குயிற்றி.
அந்த நாளி லோர் தினத்திலே மிருகயாத் திரைக்கு; வந்துகான கத்
தலவி நற் றிரிசிரா மலையின்; முந்தி யேகினன் பின் னருஞ் சாரமா
முனிவன; கந்தமார் வனத் தருகினுந் திரிந்தனன் கங்குல. ... (எஉ)
ஏக ரிரணும் வேட்டை கொண்டு லவு மவ்விரவி; ஞக் கன்னியமொ
ழுவரு மவ் விடை நடந்து; பாக நாரிய னருச்சனை புரிய முற்படியோ;
சோக நீக்கிடு சிவ தடங் குடைந்தனர் தொகையாய்.... ... (எங)

கலிவிருத்தம்

யுவதியர் கோதையி லொழுகு தேனினு; லவ ரவர் கயல் விழி யஞ்
சனத்தினுற்; குவி முலை யெழுதிய குங்கு மத்தினுற்; சிவதடமு முவது
ஞ்சேறுபட்டதே.... ... ... (எச)

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வேட்டைமேல் விருப்பமாகிக்கன மிசையுலவும்வேந்தன்;கோட்
டு வார் முலையார் மூழ்கிக் குளித்திடு[illegible]சயலை நோக்கி; நாட்டமாயி
ரங்கள் வேண்டு மெனச் சொலி னைந்தான் பின்னைக்; காட்டு மான்
கவர் வான் மின்னூர் கலை யெலாங் கவர்ந்து போனான். ...... (எரு)
ஆய மங்கையர்க ளீரெண் ணுயிர ரன்று வைத்த; தூய மென் கலை
யைவாரி யொளித்த வச்சுதனே போலச்; சேயமென் கலைக ளெல்லா
ஞ்சோரு டனெடுத்து கொண்டு; மாயமோ வென்ன மற்றோ ரிடத்திலே
மறைந்து நின்றான்... ... ...(எசா)

கலிநிலைத்துறை

கன்னி மார்களு மூழ்கி வந்தேறினர் கரையிற்; பொன்னின் மேகக
லை சொரிந்தன பதத்தின் மேற் புனலை; யன்ன மாதரைச் சிவதடப்பு
னலெனையகலா;தின்னும்வாருமென்றழைத்தடிபணிந்ததாமெனவே.
வைத்த வெல்லையிற் றேடினார் கலைகளை மாது; ரித்தடக் கரையெய்
தியார் கவர்ந்தவ ரென்றார்; சத்தியம் நிலை கவர்ந்த பேர், தாம்விடத்
தழலுக்; கொத்தவிந்தனமாவரோயெனச்சொலியுளைந்தார். ... (எஅ)

இன்று பூசனை விலக்கிய பாவி யிங் கெவனோ, வென்று கூறிநெ டாந்
திரங்கிரு ரவர் களுக் கெதிரோ, ருவ்வுரு போ லிறை நடந்தனன் மடந்
தையர்கூட்டு நின்றமாகுண விறைத்தன விடங்களா நெருப்பை. (எக)
கடுவிறைத்திடு கனலெலாங் கருட மந்திரத்தாற், பொடிபட்டுத்திநன்
புனலிடைப் புகுந்தவன் போன்றனன், வடவை யொப் பெழும் விடத்
தினைக்கருட மந்திரத்தாற், றடைபடுத்திருணிவனை வென வதிசயி
த்தார்.... ... ... (அய)
ஒதிமம்பொரு நடையினார் பயந்து நின் றுரைப்பா, ராதிமன்னனீ
யெல்ப தன் வடிவினை லறிந்தோம், பேதை வஞ்சியர்க் கிடர் விளைந்
திடுவரோ பெரியோர், நீதி யல்லவு நல்லற மல்லவு நினைந்தாய். (அக)
அவை வகற்றுவ வுயிரினுக் கடிகினை யளிப்ப, வுலகினுக் கெலா முத
விய மகிழ்ச்சியை யுடைய, கலை யெனப் படு முறுபத்து நாலையுங் கட
ந்தோ, விலகு மெங்களை பறிப்பது நீதியோ வென்றார். ... ... (அஉ)
தாமமுன் டிருண் டலைதருங் குழலியர் சொல்ல, வாமமென்னவே
யுரைசெயா தேகிரு னுரவோன், ராம வேலிருன் வீரவேள் சூரவாரி
த்தி, நாம முடிது வல்லவோ வென்று பிணடந்தார்.... ... (அ௩)
சூரவர்க்கது மொழிகு வான் மடந்தைமீர் சொல்ல, பேமொமங்
குள துமக்கு நா னிழைத்தது பிழையோ, வே ரெடுத்தநீ ரொழுவரி
லொருவனை யிசையுங், காரணத்தினுன் மறைந்து நான் வாரினேன்
கலைய.... ... ... (அச)
அன்ன தாருமென் றவரவர் கலை யெலாமளித்துச், சொன்ன போ
ததற் குடன் பாட தவர்களுஞ் சொல்வார், மன்ன நீ யெமைத் தந்தை
தாய் கொடுத்திட வரையா, தின்னவாசகம் பகருவதது பழு தென்றார்.
அரவ நாட்டவர் கடற் புவி யரசருக் காமோ, விருளை நேர் விட ம
மிர்துடன் சேருமோ வென்று, ரரசனே துவா னுரசு நாட்டவர் மணி
யன்றே, விரவி போல வெம் முடியின் மே லிருக்குமதென்றன்.
உங்கள் கூட்டிறை யருளினு லுங்களை வரைதற், கெங்கள் கூட்டி னின்
றம்முடன் வருகுவே னென்றான், செங்கைகூட்டிய மல ரொன்று சிவ
னடி சேர்த்துத், தங்கள் கூட்டினி லணுகின ரசதுந் தாமும்.... (அ௫)
சூதநித்தநுண் முலையினார் தாதையைத் தொழுது, பாதலத்தது நின்
பெருமையும் வளமையும் பார்க்கப், பூதலத்திலே ரரச னிங்கணைந்து

பூம்பொழிலின், மீதடுத்தனனெனச் சொலவிறைவனும் வியந்தான்.

ஆயிரம் பரிடவியிருன் வருக வென்றருள, வாயிலாளருங்கொண்டுசென்றனர் மறுகு சூல மணியைக், கோயில் வாயிலைக் கடந்தவனுறையிடங் குறுகித், தூய தாண் மிசைப் பணிந்தனனழுகுமேற் றுளும்ப.

அதில மன்னரும் வளவனை யணைத்து வந்தருளி, மகர நான்முகத்தவிசின் மேல் மைமுற வைத்துப், புகரிலின்னமிர் தளாவிய பனிமொழி புகன்றான், சகல பாரமு மொரு வருத் தலை மிசைத் தரிப்போன்.

அனைய வாசக மவன் சொல வரவ நாட்டரசே, புனையு நின்னெறியிற் காணவும் புகழவும் புகுந்தா, லுனது கண்கள் போலாயிரத்திரட்டிகளுளவோ, வினிய நாவு மப்படி யெனக் குள்ளவோ விலையே.

ஊர் பரிப்பவர் நாட்டினை யரிப் புவ ருலகின், சீர் பரிப்பவர் சிறுபிக மனந்த மாயச சிறக்குந், தார் பரிப்பது நிகரொரு மலரிருன் சடைமீது, பார் பரித்து நின் றளிக்கு நின் றகைமை யார் பகர்வார்.

அன்பனேயென மொழிந் தனன் மொழிந்த வற் கனந்த, னின்பமாக வொன்றுரை செய்வா னெமது நாடெங்கு, மன்பு கார் விட நிறைந்ததப் பொழுது நின் மொழியாற், றுன்ப நீங்கி யின் னமிர்த மாயின தெனச் சொன்னான். ... ... (௧௩)

விடை கொடுத்தனன் வளவனும் பெயர்ந் தொரு வீதி, யிடை வகுத்த தோர் மாளிகைத் தவிசின்மே லிருந்தான், படை மணிக் கல் மமிர்தம் வெண் சாமரம் பனிதந், தொடை மலர்க் குலஞ் சந்தனம் விடுத்தனன் சேனையா. ... ... (௧௪)

இந்திரன் பெருஞ் செல்வமா மெனு மவை யெல்லா, மைந்து தன் புல னுரவே மகிழ்ச்சியா லயின்றான், வந்து கங்குலுங் கழிந்தது மற்றை நா ளனந்தன், முந்து பேரவைக் கெய்திரு னனந்தனுமொழிவான். ... ... (௧௫)

அந்த வாரிதி யுலகினு மிறங்கி யிங் கருகில், வந்த காரிய மெதுவென வுரை செய்வான் வளவன், மூந்து நல் வினை கொணர்ந் தது முனிக்கு நீ தருஞ் செய், வந்தி நின் புகழ் போலவே கிளைத்தது மண்ணில்

இன்று மெந்த ஞாயிடல் லன விரண்டிள குளத்துச, செற்செநல்வெற்றியெனச் சொருன் மொழிகுவான் சேடன், மன்னர்மன்னவெட்மிடத் தினிற்செறிந்து நாள் வைகிப், பின்னமோ குணைக் கல்வ யெலாந் திருமேவாம் பெரிதும். ... ... (௧௭

திருக்க வென் னுயிர்க் குயிர்த் துணைவ னீ யென்றே, யோதி யி ப்படி மகிழ்ந்திடு நாளிலே யொரு நாள், பூ தலத்தி லுள் சேனை யெ த் தனையுமெனைப் புணரு, மாத ரெத்தனை யென ைவுரா செய்வான் வளவன். ... ... (௧௮)

ஓங்கு நாற் கட லுடுத்த பா ருலக மென் னுலகந், தீங்கிலா தவை நிறுத்தி யெம் பகை யெலாந் தீர்த்தாத், தாங்க வேண் டிய தெத்தனைய த்தனை தானை. பூங்கைமா தருமிரு வொன் மனத் தி னைப்போல்வார். (௧௯)

காடு நா டெலாஞ் செந் நெலும் பூகமுங் கரும்புங், கோடு முத்து முங் கமலமு நிறைந்திடுங் குளங்கள், மேடை யெங்கணு மிரதிபோ ன் மடந்தையர் விழேறு, மாடல் பாடலுண் டமரர் தேவாலய மனை த்தும். ... ... (௨௰)

மந்தி ராசல மெனப் பல களிற்றினம் வயங்குஞ், சந்த ருடவித் தலை யிலே தடை படுந் தபனன், சுந்த ரானன மடந்தை தய ரணி மணித் தொகையா, லந்த கார மு மில்லை யவர்க் கரியது மில்லையால்.

பன்ன சாலை யு மறையவர் வேள்வியும் பயிலு, மன்ன தானமே முதலிய தானமு மகலா, மன்ன ரோமுதற் குடிகளும் பலவுள மக வான், பொன்னி னுடனப் பொன்னிநாடுள தொருபுடையின். (௨௨)

அங்க திற் கமலாலயம் வேத வாரணியங், கங்கை சுற்றிய வம் பல மம்பர் மா காளம், புங்க நற் பதி புகலி வெண்காடரன் புக லூர் மங்கலக்குடி கஞ்சனூர் சேய்ஞ லூர் வழுவூர். ... ...(௨௩)

வையை யென் றொரு நதி யதன் கரையிலே மதுரை, மையணி ந்திய தல மிரா மீச்சுரம் வடக்கே, யையன் வைகிய வதிகை தென் கோவலூ ரருணை, துய்ய தம்பை யிற் காஞ்சி யென் றொரு தலந் துலங்கும். ... ... (௨௪)

கச்சி மா நகர் தனக்கு நேர் வடக்கிலே காசி, யச்சி மத்திலுங் குணக்கிலு மருங்கிலும் பலவுண், டச்சுதன் குகன் கோயிலு நதிக ளு மனந்தங், குச்ச ராதியே முதலிய தேசமுஞ் சோடி.... (௨௫)

டார்ப் பதங்களும் பலவுள மணிகளும் பலவுண். டற்புதங் களும் பல வுள வென்றிவை யறைந்தான். சர்ப்ப ராசனு மகிழ்ந்து சிங் கா சனத் தவிசு, மெற் செறிந்த செம் மணி முத லானவு மீந்தான். ... ... (௨௬)

மற்று மொன்றவற் குரை செய்வான் மன்னவா வுன்னைப், பெற்ற

தந்தையேழ் பிறவியிற் பெறும் பயன் பெற்றான், கொற்றவே
ந்தர்கள் பலருளரெனினுமிக்குணத்தைக், கற்றவேந்தனீயன்றிவே
றொருவரைக் காணேன். ... ... (௱எ)

கூறுகின்ற நின் மொழியினாலுடலெலாங் குளிர்ந்த, வீறுகொ
ண்ட நின்னெழிலினாலெமது கூர் விழிகள், பேறுகொண்ட நீ
வருதலாலுலகெலாம் பெறுங் கை, மாறு கண்டிலேன் மருகனீ
யாகுதல்வழக்கால்..... ... ... (௱அ)

இருவருண்டு தோள் புணருதற் கெனவுரைத் திட்டாய், திரு
வொருத்தியே போதுமோ மார் பகஞ் செறிய, விரிவு மிக்க தன்
றேவினு மொரு திரு வேண்டும், பொருவிலென் மகள் காந்திமா
மதியையும் புணர்வாய், ...(௱கூ)

மன்னர் மன்னனே யெனச் சொலன் வளவனுண் மகிழ்வுற்,
றென்ன நீ பணித்திடினும் யானிசைவதே யென்றான், புன்னகா
ரிபன் பணிகளுக் குரைத்தனன் பணிகள், பொன்னி னுடனத்
தமது நாடனைத்தையும் புனைய. ... ... (௱௰)

சேடர் சேணுயர் வாயிலை நெருக்கினார் தோர, லாடரங் கெலா
ந்தமனிய மணிகளா லமைத்தார், மாட மாளிகை தொறு மணிக்கு
ட நிரை வைத்தார், கூட கோபுரம் புனைந்தனர் நேத்திரக் கொ
டியால். ... ... (௱௰க)

இமசலங்களைத் தெளித்து மான் மதப்புன விறைத்திட், டம
ரர் கற்பக வன மெனக் காவளு மமைத்துத், தமனியத் தனி மண்
டபங் கோயி லுட் சமைத்துக், கமல நாயகி யுறை யுளா மெனு
ம்படி கண்டார். ... ...(௱௰உ)

அந்த மண்டபந் தன்னி லோ ராதன மமைத்தார், வந்து சூர
வா தித்தனு மிருந்தனன் மதியு, மிந்து மா மதியென வொருபுடை
யமர்ந் திருந்தா, டந்தை யானவன் கொடுத்திட வேற் றனன் றானை.

ஓம வேள்வி முன் வளர்த்தனன் வலம்புரி யொலிக்கக், காமவேளு
டனிரதிபோ லிருந்தனன் கலந்து, மா மனங் கவர்க் களித்தனன்
றரணியு மணியுந், தாம வாரமுஞ் சேடியர்பலரு மாதனமும்.(௱௰ச)

பணிக ளானவை விடை கொடு போந்தன பணிந்து, மணி குலா
முடி யனந்தனும் புகுந்தனன் மனையிற், றணி விலா மயற் காந்தியு
ம் வளவனுந் தழுவி, யணி கொளின் பவாரிதியிலே யழுந்தினரழுந்தி·

தீறு மாலையு மயங்கிடச் கருங் குழல சரிய, வேரு முத்தமன் சோர்புடைமே கலை யிழந்தாக், கூர வேல் விழி சிவந் திட விளக்கி டக முழுநட், வார முழுலை நாற்கிலா துழு தனை ணமார்ய டி.(௱௰௬)

கலி விருத்தம்

முற்றிழை யகன்றனை கழன்ற முத்தணி, சிற்றிடை பவ ளொயின் செறிந்து சூழ்ந்தனை; பொற்றொடி யொளு முலைழ பிடிக்கப் போர்ம தன், மற்றொரு வலை கொடு வளைத் தல் போலுமே. ... (௱௰௭)

பரி பர மொரு தரத் சிலப்பப் பல கலை, யொரு தரம் பலம் பற துவரி யாகிய, சுரத விற்சையி லவன் றெளித் துருகி ருள், வனைமி சைபடர்ந் திடும் வல்லி போலவே. ... ... (௱௰௮)

கலித் துறை

அன்னமேயெழுபிறப்பினு முனைப்பிரிந் தகலே, னென் னமேவுக ந் துறைத்தனனெழுபிறப்பிகந்த, பின்ன ராயினுமென்னை நீகலந் துளடபினிக்குந், கன்னியா ருடன்புணருவீரொனச்சொல்லி ருழந்தாள்

வாடி ருண் மலர்த் திருமுகங் கருகிருள் வருந்தி, யூடி நோவ ளாடலை யணர்த்தி ரு துணைாந்து, கூடியுரைவ ரிருவருங் கலவியிற் களிக்குந் தேடினோர் தமை யறிக்கா ரிராப் பகல் சிறிதும். ..., ... (௱௨௰)

உருகி யிப்படி முயங்குநா ளிளி லவமுரைப்பான், முருகலர்த்திரு மடந்தையே யுனது பூண் முலையா, யிரு மருப்பி ரெலாயிற் றுறு பதஞ்சிறையிழந்து,மருவிசைக்கொ லிதவழ்ந்தது மொராசிரைவணம்.

இந்த வண் டொரு கால மூன் போல முன்னிருந்த, நந்தனைத் தனி லணையுமேமா வுமா யென நவின்று, வீர்ந்த வாசகம் பிரி வுணர்த்திய தெனவயர்ந்தா, டந்தை பா லவன் குறிப்பையு முணர்ந்திலள் டளித்து.

மகளுரைத்த சொல் லிட்டிருன் மயங்கிய மன்னன், மிகவிழுரு வே யானிருத்துவன் வருந்தனீ யென்று, ளிகரிலா துலு களிப்பவ னல் லதே நிருபன், பகரில் யானு மங் கவறுடைய செலவாறு பாரிவால்.

போகி மன்னனும் வளவனை யமைத்தது நின் புவிக்கு, நாக வல்லி புஞ்செந்தெறலுந் தருகுவோ நாளை, யெதுகென்று நன்மையாயிடைப்பு குந்தன னிப்பான், மோக வல்லி குராதவற் கிருளிலே மொழிவாள்.

அரிய லிங்கமொன்றெனதைபாலிருக்குமங்கதனைப், பரவி யிரோது பாவையுமுடி யின்மேற்பரித்தான், புரவலன்றனையிரந்து கொண்டுன் பதிபுகுந்தாற், பெரியவின்பமுஞ் சித்தியுமுத்தியும்பெறலாம்.(௱௨௰௫)

என்றுகூறி னன் மற்றை நாள் உ... கழந்து,சென்றுசே

டலக சோதியை யொரு பெருஞ் சிறப்பை, யன்று செந்நெறும் வல்
லியுட கடலக கனிகளாக, குன்ற மென்ன வே மணிகளு நிதிகளுங்
கொடுத்தான். ... ... (௱௨௬)
அவ்வை பெய்ய விடைபெற்றபின் சேனைகளையெல்லாம் நிறுத்தால்; மன்னை மெ
லியனைக்கரியானைவிலை பாரேறு வை, மிட வண்ணிற வெளிப் புதிவிங்கமா பி
டிறபத்தெப்புகழை, பழையம் செல்ல பெருள சொல்லிசனைவெயுந் சிறப்பக
டான். ... ... (௱௨௭)
ஏங்கினாத மாலா மூறைமுறை புடைபட்டேவிங்கு, புயகநெருந்தான், நு
நகதிடி பிறவையுலா ஐயுரசீ கையுபுடையமதிரதுத்தவர மனையில் டச்
சாதுக்கு முங்கந் தயிற்றுயிலகணமிக வழிமைறவிட்டு கண்டான். (௱௨௮)
பின் நடவ முடி பவனி வரு குரா செய்வார் விசை மேய, வாயி
லுள்ளே போல் நிரை மருகரை மலிக, வின்ட மேலெ பொன நிர யென
புசடநக தா யிருப்பொடம், புன்பு வெண்டிட ரிநான் நிவ கருளை
னைப் பொய்யாநதான். ... ... (௱௨௯)
புத்மா ராவர சமயம் மதி பிந்த கருவி பலாத்த, மங்கல நா ளை
முதநருச சனை மனையிலே வ தா, வத்தே ற மா விரு கூறாக யிருந
தனவர. நற்ற பாமைய பருகயுக கருளி பொன் றுயப்பார்.
அரிய மெய்யிடப்பாரை மதிதலத் தவணி, மக ளொருந்த யி
ர் குடவெற முடைய பல ரவ, நடக படைகரமரும் பொரு பட
டைகலாதிரேபம், பல படைகலாமிவளு ல்புவிமையநீடாதறல.
வாழு நாளிடத்து படி பரித் தவரையும் வருடத்தீ; நாமு நாளிடமெ
சரண மென் வலமேய சாரு; மேமையபோல முலே வளர் நாளி ட
க் டிட நிமை து; விழு நாளிறைய் காப்பதேச்சட னைவிரிதான்
கூர வாரு மொதிரனிக்கு மிகு மிடவ விடை கொடுத்தான்; சூர
வாதவ னைகூனை யணியுந டவ ருழைத்து; டாரக்கு மேலயணைந்தரன்
கங்கையிற்ப றந்து; வாரவை நீரிய சாற்வசீராமலே வணங்கி. (௱௩௰)
மா சகர் விடு கொடுமிமா கா நீங்கின மலர, மீச்சனக் கனகால டத
துணை பழ விருப்பி; நாச மரற மேபா சாரு விழா நவங்களா நடதேப;
பூசனைக்கு வேண்டிய பொருள் யாவுக்கவிலுவ புரிந்து. ... ... (௱௩௪)

கலிவிருத்தம்

செந் நெ றுடன் வெர்கீல பெரிது கோடி பெலலா; மொறியமு
மாக வவ வெங்கதுைம்மிளாக்கேதீ, மன்ன ஓ வந்த ராபிரா வனர்ந்து
யுற நாளிர்; பல்னைக நல்துபு பல பத்தியின் பிறந்தாவ. ... (௱௩௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

அன்னை விருதா ளருச்சனையைத் தினமுந் தொழுத னாழ்கியொத்;
பன்னி யடியி லயிர்த்திடுவ தல்லாற் புனலும் பருகியிடா; ளன்னை யறி
யறி தவமுஞ் நடத்தி வரு மந் நாள களின்மேல்; வண்ண வயிற்று மிலை யி
வினங் கருப்பம் பிறை போல வளர்ந் ததுவே. ... ... (௱௩௬)
கருப்ப முதிர்ந்து தவமே காலா னடந்த கயிலைப் பெருமைய; போ
ருப்பின் கொடுங்கி னடி தொழுவா ளொருநா ளடைந்த போர்ப்பொ
ழுது; நெருப்பின் றழலி யெழும் பரலா லிளை, நா வயர்ந்து நெடு
ரயிர்த்தாள; விருப்பம் பெருகுஞ் சேடியர்க ளுடைத்தார் சொன்னா
ர விசித்திரமே. ... ... (௱௩௭)
அன்னார் கலிக்கப் பிடி களிக்க நடந்தாளஞ்சா ரடியளவு, பின் பெ
யர்ந்து நடச் செறிந்து விழுந்தா ளயமோ பெவ் விடையிலை; மறைவ
லவித்த சிவிகையினு மேற்றிருந்தி மனையுற்றார்; விளைவுற மனை
பிறைந்த யலாலயிமே லபுனைவு மென்றுமே. ... ... (௱௩௮)
மெரவிரத மவர் பிடித்தது தனையுமரற நடை பொரியுற்றார்; சாரமு
ளிவரவன மமைவே தாராகிரகஞ் சமைமெத்தாக; ளிரவனுறு மெங்
யாப மிறைந்தார் சொரிந்தா ரிமசலநல; மாரவடங்க ளவிந்தாக தி
படிசதார் கழுநீர வித்மே.... ... ... (௱௩௯)
பொருந்து மடமதை வருந்துதல் கண் டடியாக மளிவரு கடலு
ளும்; சயப புவடிவா யவனெறிமோயிருந்தானநத சுந்தரனை; வயந்தமே
ம்மேவ சற்பரப் பூ மலரைச சொரிந்தா ரானவர்கள்; வியந்து பணிந்
து வலம்புரிந்து மீண்டாண் மனைக்கு மென்மொழியே. ... (௱௪௰)
சூர்வருகதன சேயிக்கு ச் சூலிக்கிரங் தந் சூலிதனக்; கோரபுகிலு ம்
கோபுரமு மணியாலயமு மமைப்பித்தும; தேருந் சிறப்புந் திருநா
ளு மகபூசனையுந் செய்வித்தான; வீர விரத முன்போல நடத்தி வந்
தா னமென் கொடியே. ... ...(௱௪க)
அன்று குழவி தனையுற்றின் சூரவன் றனிலுமெண் மடங்காய்ச்
சான்றோ மைமிகு லற நெறியாற் சிவநூற்றெளிவாற் றனைகிற்றும்
முன்றும் பெயரானமுழுவாக நாற்பத தாமுமுழுமைனா; மூன்றுகு
லசா மக முடித்து மகவா னுலகம் புக்கனமே. ... ... (௱௪உ)

சூரவாதித்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் [கஉ] திருவிருத்தம். (௲௱கயாகா)

உறையூரழித்தசருக்கம்

கலிவிருத்தம்

ஐம்பத்தெட்டாந் தலைமுறை யதனிலே யொரு; வன்பராந்தகனெனு மன்னன்மேவினான்; றென்குலாமலிமுடி மன்னர்மேனியிற்; பன்புலாலிணைமலர்ப்பொழியும்வேலினான். ... ... (௧)

அவன்றிருபுயத்தினாலகமைந்துபார் புரந்திடப்; புவனமாதேவியோடிகம்போற்றினான்; சிவலிங்கமிருக்கமுனிடம்புமாமுனி; சிவனருட்பணிவிடைசெய்யவுற்றனன். .... (௨)

புராந்தகற்கவனலதொடுக்கும்பொற்கரிச்; பராந்தகற்கினிமலர் பறிக்கவந்தொரு; பிராந்தகன் மலரொலாமெபிற்றுப்பெட்டுக்கொண்; டராந்திகட்டுவேலினுற்கணியநல்கினான். ... .(௩)

அம்மலாமன்றலுங்கசிசயித்தனன்; செம்மறன்முடிக்கணிசிறப்பிடைப் பண்ணுடமலே; யிம்மலர்நினைந்தருசென்றுகூறினான்; பெம்மலர்வனிக்குமீவிடைகொண்டேகினான்.................................... (௪)

மாலையிற்றயின்றனன் வனத்தில்வந்திளங்; காலையிற்புது மலர் கவர்ந்து போயினன்; மலையத்திலுக்கவை யளிக்கு மாமுனி சோலையிற் புகுந்தலாத்தொகையைத்தேடினான். .... (௫)

இங்கிவைகண்டிலேனெம்மையாள்பவர், சங்கரன்முடிமிசைச்சாத்தினார்களோ, வங்கதையறிவதற்காகவய்விலேட்கி, கொங்கவிழ் சிலமலர்கொண்டுபோயினன்..... ... ... (௬)

தானணிந்திடுமலரவறிச்சங்கரன்; மேனியிற்கண்டிலனதுவிட்டினன்; கானகமதுமலர்களையக்காவலன்; றேனவப்புனைந்துதன்றேவிக்கீந்தனன்.... ... ... (௭)

அவ்வலர்பரிந்தவணளிக்கும்போதினின், மௌவலுந்திறையிடுமூறுவன்மாதரா; ளியவலர்சிவன்றனக்கினிமையாதலாற்; சைவலவேரதியிற்றரிக்கவன்றினாள். ... ... (௮)

காவலர்காவலுமீப்பகிழக்கைதவப்; பூவலர்வாணிபனுதவம்போதினின்மயா வரிவ்வணமறிவென்றினானோ; மாவனத்திலின்முனிமறைந்துதின்றனன்.

பத்திர னாரெனப் படைத்த போதினைக், குத்திர வாணியன் கொய்யு மெல்லையிற், கைத்தலம் பிடித்தவன் கழுத்திலே தன, வுத்தரிய த்தினைச் சுருக்கியுந்தினான்.... ... ... (௰)

முன்பிடித் திரித்திடு முனியைத் தள்ளியே, வன்புடைக் கய வனும் வலிதினெய் தினான், பின்பிடித் தனனிவன் பின்னு முன்னுமாய், வன்புடைக்காவலன் மனையி னண்ணினான். ... ... (௰௧)

ஆயிரந் திரமுறை யரச வென்றனன், வாயிலைப் புரப்பவர் வார மென்றனர், தூய வோ ரந்தண னெறியிற் சென்றிடியே, கோயி லுண் முனிவனைக் கொண்டுபோயினான். ... ... (௰௨)

கலிநிலைத்துறை

மன்னர் மன்னனு மெதிர் கொடுமுனிவனை வணங்கிப், பொன்னு லாவு நல்லாசனங் கொடுத்தெதிர் புகல்வா, னென்னபுண்ணியஞ் செய் தனனீவ ரவென்று, னன்னைபோ லுவரயெவர்க்குநீடுகலிடமன்றே.

கலிவிருத்தம்

பாதலத்தினும்புதல்கொணர்ந்துபல்பகல், பூதலத்தினிற்புனல்பொ ழிந்து பொங்கரிற், கோதறவளர்த்தலர்கொய்துதார் செய்து, நா த னுக் கணிகுவே னுனு நாளுமே. ... ... (௰௪)

அப்புதல் வனத்திடை யளிகள் செல்லினுந், தப்பிதலரிதுமற்றெவ ருஞ்சார்கிலார், மெய்ப்புது மலரிவன் கொய்து மேவினு, னிப்புலைய னைத்தடிந் திடுகவென்றனன். ... ... (௰௫)

ஆடரவ ணிபவற் கலங்கல் பெய்திடுங், கூடையை யரசுவா பறித் துக் கோடலு, மேடவிழ் தொடையெ தியத்தபொ ன்பவ, மோடிவெ ங்கரிபுழ்சை மழுவை யோச்சினர். ... ... (௰௬)

விழ்ந்தது கடகரி கரிற்றுமே வந்தனுஞ், சூழ்ந்திது கொடுத்திடு துயர்க்கென் றேனையும், போழ்ந்திடுகெனச் சொலிப் புனையுமாமுடி, தாழ்ந்தன்னது பெருந்தருமமானதே. ... ... (௰௭)

பழுதெனத் தள்ளிய மலரைப் பண்டொரு, முழுமதிமுகத்தினு ளெடுத்து மோந்தனள், செழுமலர்தொடுப்பவர் கண்டுசென்றவள், குழலினைப் பிடித்துமென் குழலைக் கொய்தனர். ... ...(௰௮)

மங்கைதன்கணவனுமரசன்வந்திவ, ளங்கைமுன்பற்றியதலைமையாத லாற், செங்கையைத்தடிந்திவள் வினையைத் தீர்க்கென, வெங்கணுமவன்புகழிசைக்கவில்லையோ. ... ... (௰௯)

பழச்சினை மலக்குவை புலவுநாறிய, வழுக்குடலீரல்சீவழியுஞ்செ

(௰௫)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

யீயக, ஏற்றுக்குடலுதிர நீர்மூளையின்பொதி, யழுக்குடலைதப்பொ
ருளாகவெண்ணுமோ............ ... ... (௨௰)

ஊழுநரிக்கணங்களுக்குதவுமொண்பொருள், கழுகினுக் குணவுக
ளீடியகளஞ்செய்யர், தழலினுக்கிந்தனமா னசட்டக, மெழிலுறப்புனையி
னுயிருப்பதல்லவே. ... ... (௨௧)

நரம்புடனெலும்பு தோனட்டபுன்குடில், வரம்பறுபிணியெலா
மெரிந்தவானகல்நீ, ரிரங்குதனையிடர்ப்புதைத்தசிற்றறைக், குர
ம்பையைப்பெரிதினிலெ கொற்றவேந்தனே. ... ... (௨௨)

கலிநிலைத்துறை

கடிகொள்நீலநுண்மணியெனக்கரும்புழுக்கலந்து, பொடிகொணித்
திலமாலைபோற்றவளவிர்பொருந்தி, வடிகொண்மாவெனவலைக்கு
ளேவருந்திநிமயிர்க்கோ, முடிகொள்கங்கையான்விரும்பியமலரைநீமு

கொச்சகக்கலிப்பா [டிப்பாய்.

எட்டபகவுமன்பில்லா ரிவ்வுடலிவ்வாறிருந்தாற், பெட்புறுவர்பே
தைமுதற்பேரிளம்பெண்ணீறாக, வுட்புறப்பாவைத்தாலுகிர்ப்பருந்
தும்வாயசமு, முட்கழுதுங்கல்யாணம்பண்ணமுயன்றிடுமே.(௨௪)

பௌவநிகர்காலன்பறித்துயிர்கொண்டேகிற், விவ்வுடலமிந்த
னப்பூமெத்தையின்மேலிப்ஙியெரி, கௌவும்பொழுதுசுடுநாறி
க்காட்டுமன்றிச், செவ்வுந்திமாலைமணங்காட்டுமோ தேர்வேந்தே,

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

சண்டகத்தியினீவிமிமசலந்தழைபவாட்டி, யொண்புகைகொடுத்
துநாவிமெழுகித்தாதுறத்துமோதி, வெண்புகைநிறத்துமாய்ந்துவெ
ண்டலேயானபோது, நண்புகைவிடாமலிந்தநறுமலரணிகுவாயோ.

வேறு.

பின்போலழியும் வழிற்றுமை வடிவாயழிபுமெய் புருவாய், முன்
போலழியும் பிறந்தழிபு மடவாருடனே முயங்கியதன், பின்போயழி
யு நரைத்தழியும் பேய்போற்றிரிந்து பெயர்ந்தழியும், பொன்போல்
வளர்த்து மிவ்வுடலந்திலையாதழிந்துபோய் விடுமே. ... ... (௨௭)

கலிவிருத்தம்

சிவன்றனை யிகழ்ந்தொரு கதையைச்செய்தபேர், சவம்படுபொழு
திவர்தசையைநாடியே, புவந்துவந்தருந்தியகழுகுமோரியுஞ், சுவர்ந்த
துகசந்தருவருந்துக்காலுமே. ... ... (௨௮)

சிவனருதிரவியஞ் சிறிதுகொண்டவர், நவிதம்படுமெழுந்தாகுறண

ணுவா ரவல்லெவங் குழிகளிற்கிருமியாகுவார், குவலயந்தனிலொருங்கா டிசன்மமே. ... ... (௨௯)

மெய்க்கடுங்கூற்றுவன்படையில்வெம்புவார், செக்கிடையரைபடுவா ரழிவிற்றீகுவார், துக்கமும்பிணியுமாய்ச்சுழல்வர், குகரங், குக்குடமாகு வர்கோடிசன்மமே, ... (௩௰)

மானியந்தில்லைப்பதிமகமையென்பதாற், றானியந்தனைமணித்தானமென்மெ டாது, பேணிசைக்கோயிலுள்விருத்தபண்டமு, மாறுபர்கொடியிருமையி ர்துசெய்தலும். ... ... (௩௧)

தண்டமுன்கொடுத்திடுதாருமாரமு, முண்டகமுடித்தரு மற்றுமு ள்ளவு; மெண்டருகோயிலின்பரம்பிலெய்திய, வண்டணிதொடையலு ங்கொளார்நன்மாட்சியோர். ... ... (௩௨)

அல்லலையுடையவராழ்தகண்ணினீர், செல்வமன்னவர்கெடத்தேய்க் கும்வாளெனச், சொல்லியமொழிசெவித்துளைக்குளேபுக, வில்லையோ வுடற்பயமிழந்தமன்னனே. ... ... (௩௩)

வாலியம்பெருநிலக்கிழமை மாண்பொருண், மேலறிவிலாமை மெ லொன்றுமேவிலுஞ், சீலமுங்குடிமையுஞ்சிதையுமாலிவை, நாலுமுள் ளவர்செயனவிலவேண்டுமோ. ... ... (௩௪)

விழிதெரிந்திருக்கவுங்குருடுமேவுவர், மொழிதெரிந் திருக்கவுமூக ராகுவர், பொழிமதுவன்றியுமயக்கம்பூணுவ, ரழிதருகாலமாமரசர் வண்ணமே. ... ... (௩௫)

திண்புகழ்ப்படைப்பதும்பகையைத்தேய்ப்பது, மண்புரந்தளிப்பது மன்னர்பேரணி, வெண்கலைமுகதல்கவரிவீசுதல், புண்கருப்படைத்தி டும்புணுமாடுமே. ... ... (௩௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அந்தணரருளைச்சாரா ரரும்பயமறக்குஞ்சேதா, மந்திரமறப்பர் நூலோரானலானமகமுண்டாகா, விந்திரன்முதலாவுள்ளவிமையவரவி பூண்கொள்ளார், கந்தரஞ்சிறிதுநல்காகாவலன்கொடுமையாலே. (௩௭)

இன்புடையறங்கணல்லோரினையவர்க்குவராகத், தன்பெருங்கி ளைகள்சுற்ற மந்திரத்தலைவராக, மன்பகைதணிகளாகத்தனைகண் மணிவீழாக, வன்பொலாம்வடிவமாக வரசுமேல்வளருமன்றே.

கலிநிலைத்துறை

தெருண்டசிந்தனைமன்னவனீதிநூறிசையி, னிருண்டதெரிணமெனன் னுமுவிழிகளுண்டுலகின், மருண்டமன்னனைம்விழியொளிமறைந்திட

ன்மற்றை, யிரண்டுகண்ணினும்பயனிலையாகுமேயென்றான். (௩௯)
கற்புமங்கையர்திறையெனும்வரம்பினைக்கடந்தால்,வெற்புநங்கிட
வானகம்புவியின்மேல்விழுந்தா, லற்புமன்னவன்செய்யகோல்வளைந்
திடுமாறு,ஞற்பலஞ்செறிமாலையாய்விலக்குவாருண்டோ...... (௪௰)
வேலியானதுபயிரினை நுகர்ந்திட விளைந்தாற், காலனுருலகுயிரெ
லாங்கவர்ந்திடக்கனன்று,மா லமன்னையர்புதல்வருக் கருத்துவராலுல்,
வேலைவே லையைக்கடக்கிலார்விலக்குவார்வேந்தே. (௪௧)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சிலையின்பிளவுநிலப்பிளவுமணலின்பிளவுஞ்சிறந்தபுனற், றலையி
ல்பிளவுமெனநான்குவகையாம்வெகுளிதனையுடையோர்; தொலையி
லுகம்புவிலங்குநரராய்ப்பிறந்துதுயருழப்பார்; மலையுந்தகரநிழ
லுடனேமலையுங்களிற்றுமன்னவனே. (௪௨)

கலித்துறை

சொல்லுகின்றவன் றனையிறை தகுதியிற் றொழுது; நல்ல வாசகம்
போலவேநகைமொழிநவிற்றி; யல்லில்வேறலர்பறித்தவன் றனையெதி
ராக்கி; யில்லையோவலர்பறித்திடியோகூறுலாயென்றான். (௪௩)
பூவளிப்பவனுளாசெய்வானிவர்மொழிபொய்யே; காலையென்னி
ருவிழியிருற்கனவிலுங்காணேன்;யாவரிப்படிசெய் துபோனார்களோ
வென்று;நாவழற்சுடமொழிந்தனனரசனு நவில்வான். (௪௪)
அழிவுகாலமதானகையாலலரொடுப்பவனைப்;பொழிலிலேபுகாதகற்று
வோம்போமெனப்புகன்றான்;வழுவிலாமுனிமன்னரோதக்கனர்மசம்
போற்; புழுதியாடுமுப்மகமுமென்றுரைசெய்துபோனான். (௪௫)
செற்றமாகவேயிப்படிமொழிகளுஞ்சினந்திட்;டிற்றமன்னவன்வன
த்திலேயொருமலரின்றி; நித்தநித்தநீகொண்டுவாவென் றனனிருபன்;
கொற்றவேந்தனைப்பணிந்துவாணியன்விடைகொண்டான். (௪௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முடித்திடுமரசர்க்கோர்நாண்முடியாதபழிபுண்டாக,வெடித்தபோ
தெல்லாமென்றூழ்வெடியாதபோதிற்கொய்தா; னெடுத்தசெவ்வந்
திப்போதினெதிர்படுநிழலாமென்னக்; கடித்திகழ்விசும்பிற்றாரகண
ங்களுமறைந்தவன்றே. (௪௭)
குரவனுமுனிக்குநாமுன்கொடுத்தசெவ்வந்திநாட்போ,திரசனுற்கவர
ப்பட்டதெனநினைந்தரவவேந்தன்;வரவிடுகனகச்செந்தாமரைப்பூ
மலைப்போலே,யிரவினையகற்றிக்கீழ்பாலிரவியுமுதயஞ்செய்தான்.

கலிநிலைத்துறை

வண்டுறைதழையெடுத்தசெவ்வந்திநாண்மலரைக், கொண்டுபோய்முனி
காணமேவவணிகனுங்கொடுத்தான், கண்டுநெஞ்சுநொந்திறையவர்சந்நிதி
யிலேகலுழ்ந்தான், பண்டுமாரனையெரித்தவரவனுடன்பகர்வார். (௪௯)

அஞ்சலஞ்சனீமுனிவனேயவனைநாமழிப்போ, நஞ்சமன்னவன்ற
னதுறையூரின்மேனண்ணி, மஞ்சுலாவியமாளிகைமறுகொடுமருவி, யி
ஞ்சிசூழுமிந்நகரொழுஞினத்திலேயிறக்கும். (௫௰)

அரனருச்சனைபுரிகுவோரடியரைப்பணிவோர், குரவர்சொற்படி
யொழுகுவோரிரந்ததுகொடுப்போர், நரைமுதிர்ச்சியோரருமறைச்சி
வாகமநவில்வோர், திருவுடைப்பணிபுரிகுவோரருமகஞ்செய்வோர்.

துன்றுகற்பினோர்யாவருங்கேளுமின்சொல்கே, ளின்றுதொட்டெ
ழுநினத்திலிப்பதியிறந்தேகு, மன்றிலுற்றவராணையாற்சொரியுமண்
மாரி, யன்றுடுக்கழிவாகியவேந்தனுமழிவான். (௫௨)

சுற்றமோடவன்றனையுங்கயவருந்தொலைவா, ரிற்றைநாளிதுசிவனு
பதேசமென்றிவர்க்குஞ், சொற்றுவாவெனவுரைசெய்தார்முனிவனுந்
தொழுது, மற்றைநாளுறையூரிலேயுறைத்தனன்மறுகில். (௫௩)

தூயரானவரக்கணமேசெலத்துணிந்தார், தீயராணவரசங்கதியாழ
யிற்செறிந்தார், தாயராமெனவருள்செயுஞ்சிராமலைத்தலைவர், வாயு
வோடெழுமுகிலையும்வரவழைத்துரைப்பார். (௫௪)

சந்தநான்மறைமுனிவனையிகழ்ந்தவன்றருஞ்செவ்; வந்திநாண்ம
லர்த்தொடையலும்பனைநீறுமன்னன்; பந்தமாகியகிளைகளோடழித்
திடப்பதியும், விந்தமாமெனமறைத்திடமெனச்சொலிவிடுத்தார். ( )

தாழுமந்நகர்க்கெதிர்முகமாகிமுற்றலத்துக், கேடமாகவேபுறங்கொ
டுத்திருந் தனரிப்பான், மாமுகிற்கணமிடித்ததிர்ந்தெழுந்துமண்ம
ழையைத், தீமுகங்களாலிறைத்தனபுனலையுஞ்சிதறி: (௫௬)

சண்டமாருதஞ்சுழன்றுறையூரொலாஞ்சலியா, வெண்டிசாமுகந்தி
ரிந்திடவொன்றிலொன்றெடுத்துக், கொண்டுகீழ்விழவெறிந்தனபல
பலகுவையாய், மண்டிரண்டனமலைபெறுங்குழவிகண்மாளு. (௫௭)

கூற்றமன்னவன்றீவினை விளைத்திடுங்கோழி, கீற்றடைந்துபல்குழிக
ளாயுயர்ந்ததுகிழக்கிற், காற்றுவந்துதன்கரங்களாற்கீழ்நிலங்களைய,
வெற்றுமண்களைச்சொரிந்தனபோன்றனமேகம். (௫௮)

மாடமாளிகைமறைந்தனமறைந்தனமணித்தே, ராடரங்கெலாம்
புதைந்தனபுதைந்தனவகங்கள், கூடகோபுரங்கரந்தனகரந்தனகுளங்

ள, மேடுபட்டனகாவுடனுவணவீதி. (௫௯)

அர்க்கமாமுனியுரைத் தகைதப்பசங்கதியாடி, யிந்தவாறுயிரிழந்தன பேனைக்களைந்திடுவார், தந்தைதாடருக்கிரங்குவார்களுழுவார்தளர்வார், மைந்தரானவர்க்குருகுவாராயினர்மாக்கள். (௬௰)

மனைதனக்கிடுகுடையெனக்கூழவிபாரமறைப்பார், தழைசெவிப்புகா முக மகமருப்பிணைத்தந்தி, பகையபரப் பியவாயிடைச் சிலர்சிலர்புகுவா, ரழலினிறைதழிடுபுயலிறைசகஞ்சுவாராளர். (௬௧)

ஒருவருக்கிடையொருவர்வந்தொளித்தொளித்தொதுங்கிப், பரிவருந்தனையணிடுமவனொடப்பயிலவார், வெருவியக்கணநிலவறைசெய்சிலர்விரைவார், புரமெரித்திடுபொழுதினிலவுணரைப்போன்றார்.(

பாவிமன்னவன்றன்னகர்பதைத்துயாபாரத்தை; தேவிதனுடன்பரியின்மேற்குடதிசைச்சென்றான், மேவுமவ்விடந்தன்னிலுமடங்கமை மழைவிழுந்து, வாவிகொண்டவன்வடதிசைககாவிரியடைந்தான. (௬௩)

சென்னியவ்விடைத்திருப்புவமவன்பெருந்தேவி, தன்னதாகியகருப்பமெப்முதிர்ந்திடுந்தளாவாறு, பொன்னியாற்றிடைவிழுந்தனள்புலையரிற்புலைய,னென்னுமன்னவன்திரும்பிவந்தவளையுமெடாமல். (௬௪)

உயிர் பிழைத்திடி லேதுவிற் றேனு முன்பாமென், செயிரிழைத்தசொற்படியவன்விரைவுடன்சென்று, னயிர் கொழித்திடு காவிரிக்கரைபகுமளவிற், றுயர்புடைத்துநெந்தவரெறும் பீழ்ந்ததுதூரகம்.

மாவுமன்னனுமறைந்திடப்பொழிதமணமாரி, காவிமின்றகன்மலொலாம்பறித்துமுன்கவர்நதீ, பாவியென்றிவன்விருப்பமானது வெகடும்பாடிக்குப்புவிறுன்மறைத்திடுவதுபோன்றனபுயல்கள்.(௬௬

பிலறமுடித்தவர்முனிவிறையயிர்மழைபெய்த. தறையிலித்தனையாயிரத்தலமெனவறியுமுறைகரிட்டனபோன்றிருந்தனவுறையூரிற்; றுறையறத்திசைதிசைபெலாநிறைந்தமட்குவைகள். (௬௭)

எணவினுறுநட்பெருமழைபொழிந்திடுங்கடவுண்; மண்ணினுன்மழைபொழிந்திடுமுகிலினைமாற்றிப்; புண்ணியருசெயாவளவனூரழித்ததுபோனும்; விண்ணின்மேற்குமென்றுனாத்தனன்மறைந்தனமேகம்.

கலிவிருத்தம்

வன்னிவண்ணர்மலர்முடித்திடுந்; சென்னிபட்டதிறமுனா செய்தனம்; பொன்னியாறுபுகுந்திடாமுடிசிய, கன்னிமாறன்கதையைவிளம்புவாம்

கலிநிலைத்துறை

மேனிறைந்தெழ வருந்தியமடனவிடைவீழ்ந்தனுஞ்; சூனிறைந்த

கொண்டிருட்புனற்சுழிகளிற்சுழன்று;மாணிறந்திடு கொடியவர்திரு ருவாமே. தானிறந்திலவொழுகினளனுகினடத்தை. (௭௰)

கலையின்மேலருந்தவம்புரிபவனருட்கண்ணுளான்; பிரமமாநதியெனட வர்குலத்தினம்பெரியோர்; னரிவையவ்விடைவருதலக்கண்டெடுத்தன னவடன்;பெருமருந்துயரகற்றினன் டைவிமேலந்தேற்றி. (௭௧)

தந்தையானனைதச்சமூற்றளாசியுந்தவிரா; யெந்தவூரவளைன்று வியுன்னுமையாதென்று; னர்தமுளானேனயன்கேள் யேயத்தம்மனையருளே பெறனைதமேயுனக்கடைக்கலமென்றாள். (௭௨)

திரிசிராமலையில்நயவார்திருவுளஞ்சிறைதந்தபுரவலன்றுயிர்த்தேவியான் புவன்மாதேவி;சொரியுமண்மழைக்கச்சமாய்மதுருலநிதாலேத்தோ ன்; குரகந்தனையுபைத்தனெனயனயுங்கொணடு. (௭௩)

அரசமாய்விழுந்தாற்றிலேமிதந்துலையடைந்தேன்; கச்சுவார்கழல ரசனெய்விடுத்தேதோனே; னைசசமானதுவேண்டுமிக்குலத்தினு க்கென்று; பிசசியாகியுமுயிர்சுமந்திருந்தனனபிமைத்து. (௭௪)

ஐயவென்றழுதுரைத்தனளந்தனைவளைப்; பையவேகொடுசென்று போய்ப்புகுந்துதன்பதியின;மையிலகற்படைமனைவியோடுரைத்தன னவனத்திற்; றையலவந்ததுமவளதுபெருமையுந்தகவும். (௭௫)

கலிவிருத்தம்

கருப்பமானதுநிறைகமலச்சீதையை-விருப்பமாய்வளர்த்தவான்மீ கர்போலவே யருப்பமுங்குறைவிலாதமிர்தனைபுனை-நருப்புனைநிகர்ம ணித்தாடமடமாலிகை. (௭௬)

சந்தனமிமசலம் பரிதந்தண்மலர்- கந்துகமம்மனைகழங்குபைங்கி ளிசுந்தரவோதிமந்தோழிமார்களுந்,தந்தனனவளதுதளர்ச்சிநீங்கவே

இன்புடனிப்படியிருக்குநாளிலே- பொன்புனையிருகளுநிறைந்த தொள்ளிமழ- தன்புடைமருத்துவதலைமைமாதரா- யன்புடனமை த்தனகன்றிடாமலே .... (௭௮)

பூரணகருப்பமாய்ப்பொறையுயிர்த்திடுஞ்-சீரியதினத்திலோர்முனி வன்சேர்ந்தன -தேனார்புந்கரணமும்யோகமுஞ்செறி- வாரமுநன் மைபாய்வருதல்கண்டனன். ... ... (௭௯)

திரிபுவனப்பெருந்தேவியேயினி-யொருகடிகையிற்பொறையுயிர் த்திடாதுகொள் பெருநலமெனச்சொலிப்பெயர்ந்துபோயினு; னரி வையுநசரணமேலாகதிகூறனள். ... ... (௮௰)

முற்றிலுமுனிசொலுமுகுர்த்தந்தன்னிலே;பெற்றனள்குழவியைப்

பிறையையேந்தியோன்; நித்தமும்வளர்ந்ததீநிதியுஞ்சாதகமுந்தீதிற்றினச்சி
னிலோலைதீட்டினர்...(அக)

கண்டுதன்குருவுடனிருந்தகோமகனுண்டொருநான்குசென்றபின்
னின்றனன்; றானுடைய பெருட்டகழ்ச்சோழமண்டலங்; காண்டகவெங்
கணுங்கானமானதே. ....(அஉ)

அன்படைசாரமாமுனியுமத்தலந; தனைபொருட்டார்கவேட்டார்த
தன்மையால்; வன்படைக்காவலன்மருவிச்சூழா; மின்பமூற்றுறையு
மவ்விடத்திலெய்தினன். ....(அங)

சொல்லையினமச்சமேசோழமண்டலம்; நல்விதாயிப்படிப்போதனீ
றியோ; வல்லியமுயர்த்தவன்மரபிற்றோன்றிநீ; யிலையோசோழ
னென்றுகூறினன். (அச)

அமைச்சருந்திருவுளமாகிலைமனே,யுமைச்சிறையருளினாலுலகமே
ழையுஞ் சுமக்கநல்லொருவனைச்சோழன்றோன்றலை; யிமகணமு
ங்கொணருவோமென்றுகூறினார். (அரு)

காவலன்காவிரிகடக்குங்காலையிற்; றேவியும்புனலினாடியிழிந்துதிர
முற்றுருவியோடிருந்தனளறிமின்னென்றனன; மாவெருவுபுகமுனியிரு
கையெய்தினன். (அசா)

சட்பதங்குடைமதத்தறுகண்யானையைக்; கட்டடம்புனைந்துதனைக
ளாயினேழ்கனக; கொட்டுறவிடினதுகொணருமெனறுதம்; முட்கல
ந்தமைச்சர்களொருப்பித்தேகினர். (அஎ)

முனிவனுக்கிவையெலாமொழிகுவாமெனத்; தனைவோருஞ்சென்று
தங்கருத்தைச்சொல்லினர்; ரனைவருமுயலுமெனறருளினனவர்; கனக
விற்றினைவிழிகட்டியேவினார். (அஅ)

அரசியநடாநூலகனைத்துந்தேடியே, களமொருகாவிரிக்கரையி
ற்சண்பக, மருமலிதிருநிலமருங்கிற்சென்றது; திருமகன்சிமைத்தவ
னைசற்றிலவ்விடை. (அகூ)

சிறுமகாருடனவன்சிறுதக்குஞ்சிற்றிலின்; மறவெறுகடகரியிறங்குமு
ண்டணிந்; திறைமகன்றனைக்கரத்தெடுக்கலுற்றது; குறுமகாரினைவரு
மிரிந்துகூவினார். (கூய)

தாயமைமடப்பதுநின் றனையன்றன்னைவந்; தாயிருங்களிறெடுத்த
சைத்ததென்றனர்; வாயினிலறைந்துசையிற்றில்வைத்தவ; ரேயவந்த
ணனுடன்றெழுதுசொல்லினள். (கூக)

அந்தணனவ்விடையுறை மகிலையிற்; றந்தியுற்றசிக்காரஞ்சலித்து

நின்றது; சிந்தையினுணர்ந்திறைதேவியேகரி - யிந்தனமிவன்பதத்
தொழுதுகொன்றனன். (௧௨)

இறைவன்பதத்தினிற்கிரியினுச்சியி, ணேறியகதிரொனவெடுத்ததொண்கரி
யேறியமதத்தக் கிசையிற்சென்றிருன் - றேறினன்சிவன் செயலையீது
தேவியே. (௧௩)

திருநலமறையவர்மலராச்சிந்திரு - மருமறையுந்தணமுனி கூறிறுறெ
ருகரிக்கோடுதீழிருந்தவுரீனடி-யிருகரிக்கோடுமேவிருக்கவுற்றதே. (

உன்னதமதகரியுவந்தசெனறருண்-மன்னியபரிசிராமலைக்கொழுந்
துரை-சந்நிதிமுன்னராதரிக்கவைத்தது-சென்னிதன்சென்னியின்முடி
யைச்சேர்த்தினர். (௧௫)

மந்திரகிழவருங்கிளையின்மாந்தருந்-தந்திரத்தலைவருந் தானைமாக்
களுஞ்-சுந்தரத்துணைவருமுறுதிச்சுற்றமும்- வந்துடன்வளைந்தனவாரி
யோலவே. (௧௬)

கழைச்சிலையிவன்கரிகாலச்சோழனென்-றழைத்தனர்கடமையுமாறி
லொன்றுகொண்-டொழித்தனன்றுயரொலாமுலகம்யாவையும்-பிழை
த்தனபகைமையுபிணியுமற்றவே. (௧௭)

கடலெனுங்காவிரிக்கரையுங்கட்டிமுன் -செடிபடுதென்கரைச்சிவா
லயங்களும்-வடகரைவாய்த்தலையனுமாக்கினன்-படவரவின்முடிப்
பாரநீக்கினன். (௧௮)

சேரனுஞ்செழியனுந்திறையளந்திட - வீரனிப்படிபடிபுரக்கு ம்
வேலையிற்-சாரனென்டவன்புரிதவத்தினன்மகிழ்ந்-தாரணந்தொழுத
வனருளினெய்தினன். (௧௯)

வரமுனிவணங்கினன்வரங்கள்யாவையுந்-தருகுவமுனையெனச்சார
ன்கூறுவா-னருமலர்திருமதியாறணிந்தவா-பரகதிபெறவருள்பாலியெ
ன்றனன். (௨௰)

இக்கதைவிரும்பிநேரொவர்களுங்கதி-புக்குறையவும்வரம்பொழிக
வென்றனன்-றக்கதென்றருண்மிகுசாரமாமுனிக்- கக்கணஞ்சிவபதம
ருளிப்போயினன். (௨௧)

முனிவனைவழுத்தினர்முனிவர்யாவரும்-புனிதனதிணையடிப்புகழுமெந்
நதையே-யினியொருகதையையுமியப்புகென்றனர் - கவிசெய்ரடிகளிரி
தொடங்கலந்துகூறுவான். .... (௨௨)

உறையூரழித்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ-சருக்கம் [௰௩] திருவிருத்தம். (சா௱கூ௰அ)
(௰௫)

தாயானசருக்கம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

சோலைநெருங்கி [illegible] ரிடையாற்சுயக்கவுரிதீ [illegible] யிப்பகிரண்ட, கோ
ளமளவுங் [illegible] திருமேனியி [illegible] செய்குங்குமமும், வேளைமுனிந்
[illegible] மனத் [illegible] மேல்லொளிப், பானைமேனமும்பதி
மளிசு [illegible] காவிரிப்பூம்ப [illegible] னமே.............................. (௧)

நஞ் [illegible] நடையார் நடைபயுதமுனடைந்தோரைத்,
தைச்சோலையிமேலகு [illegible] செந்தாமரையுந்தவம்பரிய, மைசசோ
லையிமேல விளையாடக்குமி [illegible] திரும்பி வள்ளைசெறி, பச்சோலையி
லைமையெழுதப்பதிகாவிரிபபூம்பட்டினமே. ... ...(௨)

கலிநிலைத்துறை

மாவிரிக்கும் பொழில்கள் [illegible] கரிகளும் வயப்பரியும் பூவிரிகரு
நெடுங்கணையுமொழியாதளிக்கும்பொன்னகரங், காவிரி [illegible] வடபாலா
யிமகராலயத்தி [illegible] காவிரிகரும்ப [illegible] த்தபதிகாவி
ஷேவறு [illegible] ரிப்பூம்பட்டினமே.

ஏடவிழ்ந்த தாரிப் [illegible] மணல்களி [illegible] த, [illegible] ப்
பொருந்தி [illegible] வெ [illegible] கூடி நின்றுநின் றரிய நித்திலம
ணி [illegible] நாடிவேலையை [illegible] செழும் பகார்நகரம்.(௪)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சாலையருடனேகாமக களபுறனடுகளித்த மாதா, தோளிணிற் பரித்
திரு [illegible] துரா [illegible] நீபாரமியக்கிறி [illegible] றுட்விலாவு
டமெரு [illegible] நீளவுந் [illegible] நவிலை நிடவித்தல்போலும்
[illegible] சூழ் [illegible] ழ்த்தவிழ்மு [illegible] மாலே, சுற்றியதிலாயா
லாழிசமுழியிடையுலவுந்தோட்டமங், கற்ற [illegible] யார்சேவரமிர்திலை
க்கடைந்தபோ [illegible] செருமுமாரமெரியன்னலாமே.

கலிநிலைத்துறை

[illegible] த்தருமன்றியே
பி [illegible] தருள [illegible] ஷத்தவர், நவநி

4404 . VIII - D.

தாயானச் சருக்கம்

திக்கெலாம்பிறப்பிடஞ்செழும்புகார்நகரம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அந்திரு நகரில்வாழு மரதநகுத்தனென்னும்-பித்திகை யலங்கன்மார்பன் பெருங் குடிவணிகனென்பான், றத்தைதயேயனையதேவிதன்னுடன்செருக்குநாளிற், புத்திர செல்வம்வேண்டிப்புரிந்தனனிறைவர் பூசை. (அ)

மதலையைப்பெறமுன்னுளில்வரமிலா நிலைமையாலே, புதல்வியைப் பயந்தானந்தப்புதல்வியுந்தவழ்ந்து நின்று, குதலையுந்தெளிந்துபொன்னெங்கொம்புபோல்வளர்ந்தாண்மார்பிற், றிதலையங்குரும்பை தோன்றற்றனங்கனுந்திறையிட்டாளே. (௯)

அத்தனுமகட்குத்தன்பேரளித்தனனதன்பின்னுகச், சித்திரமயிலன்னாளைத்திரிசிராமலையில்வாழு, மெய்த்தநகுத்தனென்னும்பெருங்குடி வணிகன்கேட்டான், மத்தகக்களிற்றேரன்மானையளகையான்வளர்ந்த [தென்ன.

கலி விருத்தம்

அரதநபாலனன்களித்தவன்னமும், விரிதநகுத்தனுமிரதிவேட்டையிற் பொருதனரிளமுலைப்பூதரங்களுந், மிருபுயமலைகளுமெதிர்புநின்றன. (

குருகினநெரிதரக்குவளைசேப்புற, விருவருமுறைமுறையிலவுவாயிதழ், பருகினர்மெழுகெனப்பசும்பதத்திலே-யுருகினர்களைந்திரண்டுயிரொன்றாயினர். (௰௨)

இரதியுமதனனுமியைந்தவாறெனச், சுரதமுட்புலவியுந்துணிவுமெய்த்துநாண், மருசனுந்தன்பதிமருவவேண்டுமென்-றரதநபாலனுக்கறிவித்தானரோ. (௰௩)

மணிமுதலியபலவளித்துமாதுல, னிணைமலர்க்கரமெடுத்தேதுகென்றனன், றுணைவிதன்வருத்தமுந்துயருமாற்றியே, வணிகனுந்திரிசிராமலையிலெய்தினன்- (௰௪)

எய்தியங்கிருவருமியைந்து நல்லறஞ்-செய்தனரிளங்கொடிதிரிசிராமலை-மெய்யனையன்பிருல்வெள்ளிநாடொறுங்-கைதொழப்புகுந்தனள் கணவனேவலால். (௰௫)

இருவருமிப்படிபயங்குநாளிலே-யரதநபாலனுமிறு ...யிரு-னுருகியகிளைஞரிங்கோலையேவினர்-மருகனுமங்கையுங்கண்டுமாழ்கினார்.

தீயுறுமயிலெனத்திரியுந்திண்கணை-பாயிளம்பிணையெனப்படைக்குமைந்தொடித்-தாயனைநினைந்துருந்தனித்திியோவெனு-மாயிரந்தாலையாவதூதுவிம்முமே (௰௭)

முலைகளும்விழிசொரிபுனலின்மூழ்கின, வலைதருபுனலிடையணைந் குழைந்திடு, அனலுறுமெழுகெனவுருகினாளவள், கலைகளுஞ்சொரிந்தன கண்ணினீரொடே. ... ... (௰௮)

மங்கையைமகிழ்நனுமார்பிற்புல்கியும், பங்கயமலர்க்கரம்பற்றி நல்கியுஞ், செங்கயலொழுகுநித்திலங்கண்மாற்றினன், அங்கவளுடைவிலே துயருமாறினான். ... ... (௰௯)

சீரியவிரதமும்விருந்துஞ்செய்கையு, மூரியலாண்மையுமொழுகு நாளிலே, வாரியிற்கவுந்துவமணியைநேரொனக், காரிகைவயிற்றினங் கருப்பமுற்றதே. ... ... (௨௰)

சூனிறைந்துவரிதொய்யினீங்கின, பானிறம்படைத்ததுமுதய்பூ ங்கட, மேனிகழ்கரும்பெனமுலைக்கண்விறின, வானிடைவயங்கியாறு மோமவல்லியே. ... ... (௨௧)

அன்னையுமகள்செயலறியவேண்டுமென், றன்னினைப்பொழுது வரிநீரயின், பின்னுயிர்பெருமுகிழ்கோவீழ்த்தன, பொன்னியுமிரு ளைபுரண்டுவந்ததே. .... (௨௨)

ஆறாதுதலைபிறலன்னையேருதன், மாறினளரதநவதியறிந்திலள், மே பெருமிறந்தகம்பெரிதுஞ்செய்திடக், கூறரும்பொருளெலாங்கொண் டுசெல்லுமே. .... (௨௩)

பூவையின்சுவைமயனக்குழல்பொலிந்திடப், பாவையங்குழலிதழ்ப்ப வளச்சேடியர், தோளையுமணந்துவெண்டுகிலைமேற்கொடு; நாளைவ ந்திடுமலதின்றுநன்னுமே. .... (௨௪)

எதிர்நடந்தன்னையைபிறுகப்புல்லுவோங்; கதிநடந்திளைத்தசெங்க மலப்பத்துறுவோ;மதிமுகவெயர்வெலாமாற்றுவோமென;வதிசயுவுண ர்விறுலைனத்துமெண்ணினாள். .... (௨௫)

மின்றிகழ்மருங்குலாணிலைபும்வேலையிற்;றென்றிசைவிளங்கியதேவர் நாயகன்;குன்றெனுநெடுஞ்சிலைகொண்டநாயகன்;மன்றலங்கருங்குழ

க லி நி லை த் து றை [ன்படர்ந்தைநாயகன்.

சங்கரன்சிவன்சதாசிவனீசானன்; புங்கவன்திரிபுராந்தகன்புரா தனன்புராணன் கங்கைநாயகன்கறைமிடற்றிறைநுதற்கண்ணன்; வெ ங்கருப்புக்கனிராமபரன்சிராமலையிறைவன். .... (௨௭)

புரணன்பரன்பராபரன்வெள்ளியம்பொருப்பன்; காரணன்மதனை ந்தகன்காலனைக்கடிந்தோன்; வாரணந்தனையுரித்தவன்மறைப்பொரு ள்வகுத்தோன்.ஞானக்கவியவன்சிராமலைநாதன். ... ... (௨௮)

முடித்தவெண்பிறைநிகரொளவளைத்திடமுதுகி, லடுத்தவெண்ணிலா
வளைந்ததோபானாக்குழலசையத், திடத்திருவருணடத்துவோமென
வொருசெங்கோல், பிடித்தவாறெனவேணுதண்டங்கையிற்பிறங்க.(௪
ஏடவிழ்ந்தபூங்குழலிதன்விரதநன்றெனக்கொண், டாடுமாறென
த்திருமுகமண்டலமசையச், சூடுகங்கையின்றிவலைபோனுதல்வெயர்
துளிக்க, நீடுகொன்றைபோலொருபணிகளத்திடைநிகழ. (௫௰)
நின்றுநின்றுசென்றிளைப்புறநெடிதுழைச்செறிய, வொன்றுசெங்கை
யிற்கழையின்மேலுடலெலாமொடுங்கிக், கன்றுமாலையுமழையும்வி
டையுங்கரந்து, மன்றிலாடலுமொழிந்தவளுன்னைபோல்வந்தான்.(
௧ காயபண்டமுமெண்ணெயின்கலசமுங் கனகத், தூயமுத்தணிகலன்
களுட்விலையிலாத்துகிலும், மேயமங்கைபரிருவர்மேற்சுமைகளாவெடு
ப்ப, மாயவன்றனக்கரியவனெளியனாய்வந்தான். ... . (௫௨)
தூரவந்திடிமவனைமின்றவனெனத்துணிந்தான், சேரவந்திடும்பொ
ழுதினிலெழுந்தெதிர்சென்று, பாரவந்தனைபுரிந்திருபதங்களிற்பணிந்
தா, னாரவந்திருகரங்களாற்றழுவினனன்னை.... ....(௫௩)
மோந்துகொண்டனனுச்சியைமோந்தனன்முகத்லைதக், காந்தனுந்
தொழுங்கரங்களையழுத்தினன்கண்ணிற், பாய்ந்தகண்ணினீர்புலர்ந்திட
வருண்மொழிபகர்ந்துசாய்ந்தகொம்புநேர்மகளுடனிருந்தனடவிசில்
எண்ணிலாவருங்காயபண்டங்களாமெவையும், வண்ணமேகலைப்பே
ழையுங்கொணர்ந்தடங்கையருக், குண்ணுநீர்முதலளித்துநல்லடிசிலு
முதவிக், கண்ணனேரொணுந்தாயுடனிருந்தனர்களித்து. ......(௫௫)
மற்றைநாளினிலைபுதராநெரந்தழுங்கினமகளைப், பெற்றதாயெடுத்தணை
த்துமேற்றயிலமும்பெய்து, முற்றுமஞ்பினுண்மருத்துவத்தொழிலெ
லாமுடித்தாள், குற்றமொன்றிலாடட்டந்தைசயும்பயந்தனள்குழவி.(
குழவியீன்றவட்கருமருந்தெண்ணெயுங்கொடுத்தே, யெழுதினத்தள
விழைத்திடுஞ்செயலெலாமியற்றி, யழகுமெதொட்டிலிற்றியங்கொ
ருமதியளவா, மழகளிற்றினைமுருகவேளெனும்படிவளர்த்தாள். (௫௭)
சிதலைசிற்றெறும்பிளஞ்சினைசிலையினுட்டோடா, பதகமாவிடரிலைம
ய்விரிந்திரண்டுமான், முதலிலோர்தலைமவளர்த்தருளிறைவியிர்முக
மாய், மதலையொன்றினைவளர்த்ததுபுதுமையோமறையீர். (௫௮)
மையுலாமழைக்கருமுகிற்படத்தினைமாற்றித், துய்யவெண்முகிற்
படமெனும்விதானம்வான்றலக்கிற், றையபுண்ணியமைப்பரதநவதியை
யங்கறிடீட், டையவந்தனளவளைமெய்யாகமுன்பயந்தாள். ......(௫௯)

மாதுலன் பெருந்தேவி தன் மனையிலோடவருதல் - காதலன் பிறைப்பெ
ருந்தருநீகறை ந்ங்ஷ்ட, னேறிலார்களிவ்விருவரிலயாவரோவென்று
ற், நமுன்னவள் புகுந்தனண்மட நலாருறைபுர ....(௪௰)

முன்னர்வந்திருந்தருளியதாயெதிர்முகமாய்ப், பின்னர்வந்ததாயிரு
ந்தனளதுசயம்பிறந்த, தனையாவள் நரதிம வரிமருமை டணைந்தா
ண்-மினனை நேரொணேசும்பி லேமறைநதனன்வி ....(௪௧)

உடந்யா நவீசடையிமமபி நை கரு நவுத், மதி நதமுன்பெனவ
ருமபிபோற்றுடைதுலங்க, விந்தம ண்டலமிநது லமெனவிறந்தி
உந்ததாரகைககணமெனச் சொரிமிடமலர்கள். .... (௪௨)

தேடிபோதிமம்பறபிட விரிந்தவெலை சிறைபோர, மாடிரண்டு
மைசந்தனசாமாவயங்கச் சோடு சொருமை ருவியசுபபுருவிலை
கொண-டாடுபாம்பெனவாலவட்டங்கணின்றசைய. .... (௪௩)

வந்தரத்திலோரிருபதுவிற்கிலையளவின - மந்தாப்பெருந்துகி
மேலவருமணிமலேபோற் சுந்தரத்தெரளிரவிடை பினமேயேமமுசறி
ன்றேமற-விபதிரப்பொருடையவன்முதவிறே ரறரச.... (௪௪)

தேவதுந்துபிமுழங்கினமுழங்கின சினை, பரி யாவித்தன
வால் மமக,ழமரமுபடிடி நரமமரிப்,புலவ
ர்சொல்மிருகரயவிதமெதிர்போற. ...., ... (௪௫)

தொலலயாசமநான் றறயெரிரதிரகுதிகக, வல் நாண்மலர்
கடவுளுமம்பயடனையினா-வ ந் நடந்ச பய பிரலும்வணங்க;
மெர்ஞமல் வேபுவ ற கத்தருளி வினை .... (௪௬)

வேதவலவியந்லை கவாடாகப தாமாவிரத, ராச சவர்களாசிடம
ஆலயமமைப்போர,காதமெநமெ துதிதுளைப்ப ரவருங்காணப்,பூதி
நா ஞடன்றிருக்கோயிலுட்ட தந்தாம். ....(௪௭)

நாயிலுங்க ட பாண ராபி நயர்சாற்,சேயி ல பரிவாகவந்துருர்
செயுஞ்சிவலை; யபிரம்பெரு டையவண ணைபு னைதுர்; தாயி
னல்லவால் வனெனறனர் ழக. ....., ... (௪௮)

கலிவிருத்தம்

பாதருகுந்தனுமனைட ப தைபு,மேற்சிலைகளே குருமமயநரப கி,நா
கனைய ஞ்ஞின்ப் பணி ரரணன்,வெதுமறிவருயபதத் னமேவி
னர். ....(௪௯)

சத்திடமிஞ் னசாற்றி ஜனமுனி; பத்திசொட்டனவரும்பர்விக்
கூறுவா, ரித்தலமினைட்டேவதிலவருவார், முத்தியையடைவரு

மொழியவேண்டுமோ ....(௬௰)

ஷை வேறு

வையமின்புறமா தர்கற்போங்குக; செய்ய கோலியரசன் செலுத்துக;
பெய்க வானஞ் சிவாலயம் பெருகுக; சைவமென்னுஞ் சமய நன்மை பழுக்கவே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

இனியபெருந் தகையையென் முடித்தபெருந் தெருவூரினருந் திருச்செவி
யிலேற்றபெருந், தடமயிட ... வுபசரித்தவத் ... வாழிப்போர்
கருதுறையு மொழிவமர்ந்திரேன்றந; தனதிருத் ... வாயுமையட்டவர்
தவநெறியையாயுமோ பெறுவார் ... ஞ்சாவ; ரனலுறு ... வமுறு
நல்லகசேர்தருமொழியப் ... பயிற்றுநவைகத்திற்றினே. ......(௬௨)

தாயனச் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆடசருக்கம் [௰ ௫] திருவிருத்தம் (௩௱௰)

திருச்சிற்றம்பலம்

செவ்வந்திப்புராணம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY